

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Det Nye.

Nr. 1.

1. Aargang.

Enkelt Nr. 3 Ø.
Maanedlig 10 "

Den 3. Februar 1909.

Udkommer
1 Gang ugentl.

Elskværdige Læsere!

—:—

Naar vi nu udsender første Numer af „Det Nye“, saa burde vi vel egentlig følge Traditionen og underrette de ærede Læsere om, hvad dette skal betyde. Tænk, om vi f. Eks. benyttede et tidligere Skoleblads Formaal, der lod som følger:

„S. S. B.“ er et Blad, der nu vil begynde sin Virksomhed som et Skoleblad. Vi vil bringe velskrevne aktuelle Artikler, samt Romaner af berømte Forfattere, som aldrig er læst før. Nej, det er virkelig altfor intelligent for vor beskedne Begyndere. Vi maa indskrænke os til at sige, at vi skal gøre vort Bedste for at bringe saa underholdende og godt Stof som muligt, Stof, der ikke alene passer for de 3—4 ældste Klasser, men for hele Overskolen. Vi skal ikke servere vore Læsere afkogt eller

daarlig Mad, som f. Eks. gamle Stile eller kedelige og tørre Referater, men forsøge paa at gøre det friskt og fikst, uden derfor at benytte os af Sjofelheder mod nogen. Vi kunde jo godt opfordre vore Kammerater til at sende os Stof. Dog, det behøves jo ikke; men er der nogen, der har Lyst til at bruge Blæksværdet, saa ved de, at vi med Glæde tilbyder „Det Nye“ som Kampplads.

Redaktionsmøde.

—:—

Det banker!

En yngre Herre træder ind. Han ser frygtindgydende ud, og hans Øjne stirrer truende paa os. Da vi vidste, at vi i de sidste Par Dage ikke havde bedrevet noget særligt slemt, saa vi uskyldigt paa ham.

„Jeg — jeg“ . . . Han kunde øjensynlig ikke tale for Hidsighed.

De vil maaske have indrykket en Annonce i Bladet," spørger vi. Hvor mange Gange og til hvilken Pris?

Hans Øjne rullede vildt; vi saa os i Stilhed om efter Forsvarsvaaben, men selv Pontopidans Legetøjsrevolver (af dem til 50 Øre og med 100 Skud i) kunde ikke hjælpe os.

Uhyggelig Tavshed!

"Hvorned kan vi være Dem til Tjeneste? Kvartalsabonnementet er 50 Øre."

Imidlertid var den ærede unge Mand blevet roligere, og han var i det mindste saa rolig, at han kunde begynde at tale igen.

Jeg vilde kun sige, at De er nogle infame Slyngler.

Hvormeget?

Vi sundede os lidt ovenpaa den Mundfuld, saa spurgte vi om Grunden til hans lidt skarpe Udtalelser.

"De maa jo skamme Dem," fortsatte han, "at begynde et nyt Blad, i sær naar vi har et saa udmærket Organ i Forvejen."

"Udmærket?"

"Naa, ja, selv om der tidt kun var Reklamer, saa var Artiklerne til Gengæld gode, naar der var nogle. I alt Fald var de saa rørende og smukke. føjede han hurtigt til."

"Rørende! Ja det skal De ha' Lov at sige," indskød vi. "Næ-

sten for rørende. Det udkom ganske vist ogsaa meget ofte — ca. 3 Maaneders Mellemrum — saa man forstaar jo nok, at Redaktionen i Løbet af saa kort Tid ikke kunde faa samlet særligt meget."

"Men nu haaber jeg, at De behandler det andet Blads tidligere Redaktioner mildt."

"Vi skal behandle dem med alt Honnør," svarede vi med Haanden paa Hjærtet.

"Og ikke skrive om det andet Blads Artiklers Umulighed?"

"Det tør vi ikke love. Vi kan dog ikke med Sandhed sige, at — — —"

"Naa, ja, ja, gør som De vil. De tegner mig altsaa som Abonnent paa Deres Blad. Farvel!"

"Farvel!"

Den mærkelige Herre forsvandt ned ad Trapperne, og vi aandede atter friere. Men alligevel — var bare alle saa medgørlige som ham.

Nomen.

Vind-Frikadeller.

—:—

Til denne Ret kan bruges alle Slags Rester og Levninger. Følgende Opskrift er meget brugt: En passende ældre Stil hakkes

fint med gamle Punsch-Vittigheder samt et Opkog af Smaa-Artikler fra fremmede Blade og Aviser.

— Man maa bruge en meget skarp Sauce og lige saa stærke Krydderier, da Maden ellers let bliver for vammel. Lige Dele Dumbhed og Indfoldighed kommes paa Frikadellerne. Rørende Naivitet og Frækhed tilsættes efter Behag.

Det hele kommes paa Panden og brunes godt. Serveres paa Skolen som S. S. B. — Meget velsmagende — — efter Behag!!
„N e g o“.

Pluk.

—:—

R e d a k t i o n e n .

Der gik forleden det Rygte, at Alf Olsen havde anskaffet sig en Slavelænke til Henry Reventlow. Det lød meget troværdigt; men vi kan dog dementere Rygtet; Henry Reventlow gaar ikke med den læn — ger.

Der blev spurgt os forleden Dag om, hvor meget Fedt Henry Reventlow har i Haaret?

Vi kan desværre ikke opgive

den nøjagtige Vægt, men det kan vi dog sige, nemlig, at det kun er en Biting imod det, som Carl Schlütter i II. G., forer sin krøllede Haarvækst med.

Erindring.

Er I tossede, staa op, de andre er allerede nede ved Gletcheren“. Disse Brøl fik mig øjeblikkelig til at fare ad Sengen. Søvn drukken som jeg var, havde jeg maaske den største Lyst til at klø det Umenneske, der saa brutalt havde bragt mig ud af min behagelige Søvn, men jeg betvang mig, og i Stedet for hev jeg det ene Klædningsstykke paa efter det andet. Jeg sagde ikke noget af bare Hastværk. I de 4½ Minut det varede med at trække Klønset paa, faa Resterne stoppet ned i Randslen og kaste et Blik gennem det simple, men straalende belyste Højtjeldshotelværelse for muligt at opdage nogle „glemte Sager“, i den Tid knevrede vor Fredsforstyrrer en Ladning Ævl af sig: De var gaaet for et Kvarter siden, var allerede kommen et langt Stykke ned ad Bjærgstien, der førte til den enorme Gletscher, vi skulde over paa den Dag: havde opdaget at vi, min Sluf og jeg, ikke var med, altsaa

maatte vi endnu ligge og snue blødt. Han var lobet tilbage for at vække os, hvad han ogsaa havde gjort med fornøden Applomb, og fik (næh undskyld, det passer ikke) men færdig styrtede vi ud ad Huset, forbi Turisterne, som bulede i Lyset af Morgensolen, der netop havde hævet sig over Bjærgenes Toppe, allerede sad paa Ryggen af Mulddlyrene for at foretage deres „Bjergvandring“, og saa gik det ned ad. Naar jeg nu tænker tilbage paa den Morgenstund, forekommer det mig alligevel, at den Sti var uhyggelig stejl og stenet; men hvem af os ændsede i det Øjeblik en saadan Forhindring. Vi styrtede, sprang og kurede ned saa, hurtig vore unge Ben kunde, ja undertiden hurtigere, og efter 20 Minutters Forløb naaede vi Bagtroppen, der med uhyggelig Anlæg for Svimmelhed langsomt kravlede nedad, idet de krampagtigt klamrede sig til fremstaaende Klippestykker og Alpestokke. Under smaa Hvin fra de kvindelige og drøje Eder fra de „mandlige“ Personer passerede vi 3 denne Trop uden at tage os de venlige Ytringer videre nær, da vi jo nok vidste, at de mere skyldtes den vanskelige Situation, hvori Vedkommende syntes at befinde sig end sammes ellers blide Sind. Efter et „run“ paa 25

Minutter naaede vi Fortroppen uden noget Uheld, ja, det skulde da være det undtagen, at vi maatte se en af Ledsagerne stikke det meste af sit ene Ben ned i en hel Flod af Alpekogødning, da han skulde ud paa en lille Bro, der førte over denne flydende Masse. Vi præsenterede saa for en Fornssags Skyld vor langt fra renvaskede smaa Personer for Turens Leder. Nu var vi da endelig naaet vort Maal, men i en temmelig elendig baade indre og ydre Tilstand. Mad havde vi ikke faaet siden den foregaaende Aften, og Sønnen, den faste, sad endnu i store Klumper i Øjenkrogene, for at faa vasket os, da vi høj ud ad Sengen, var der nok ikke noget, der hed; men med flere gode Portioner Glechervand lykkedes det jo efterhaanden at faa bragt de ydre Grejer lidt i Orden, og ved et kvart Pund ægte Schwitserchokolade gik det jo ogsaa saa nogenlunde med det indre. Da vi to Sovetryner nu i Ro og Mag sad og gnaskede Chokoladen med det grove Sigtebrød til i os, saa var vi alligevel glade over, at vi var gaaet Glip af den Morgensøvn, og at vi nu med Tilfredshed kunde se paa den Vej, vi saa energisk havde tilbagelagt, mens Randseilen slintrede og dansede ned ad Ryggen paa os, naar vi sprang.

GRAND MAGASIN,

VESTERBROGADE 50.

Alt til Herrelingeri henhørende,

Elever fra Skolen erholde Rabat.

Vi var morderlig „oppe“, da vi takkede vor Morgenvækker med omtrent følgende Ord: „Tak skal du have P., du var fand'ne en Svend, at du kom tilbage og purrede os ud af Fjerene“.

S. K. K. H.

Tante Frederikke.

Jeg tager min gamle Bulehat paa, gamle Frakke, gamle Vest, en mægtig Familieparaply fra 1685 (precist!) og et dito Tørklæde om Halsen. Saaledes udrustet begiver jeg mig hen til min elskelige „Arvetante“. Tante Frederikke lider unge Mænd, som er sparsommelige, og ikke Mødelapse! Og man kan da gjerne gøre sin kære Tante *den* Tjeneste. Særlig naar man har en større Arv i Vente. Jeg suiger mig ad de mørkeste og ældste Gader i Køben-

havn hen til Tante. Man vil jo nødig møde en af sine Damebekendte i den Dragt. Jeg finder, som sædvanlig, Tante siddende med en lille Kop Kaffe. Det er kun en „lille“ Kop, men denne „lille“ Kop tager Tante til Gengæld 7 Gange om Dagen. Tante læser: *Nick Carter*. Tante elsker at læse om Skurke, som bliver straffet efter Fortjeneste, og om Helten „Nick Carter“, som altid bliver reddet, og altid i *næstsidste* Øjeblik!! Da jeg vil aabne min Ladeport (det er min Mund), for at lade nogle bevingede Ord flyve ud, vinkede Tante afværgende med Haanden; hun er netop paa det mest spændende Sted, lige hvor Skurken vil myrde „Nick Carter“. Tante er bleg som en Postkasse; sukker saa dybt og siger: „Gud, hvor er det dejligt; det var da godt, at den ikke ramte „Nick Carter“!“ Jeg spørger om „Nick Carter“, som sædvanlig,

greb Kuglerne fra Skurkens Revolver; men Tante føler sig meget fornærmet paa „Nick Carter“s Vegne og svarer: „Du skulde virkelig ikke gøre Nar, hør for Eks. her, hvor det lyder nydeligt: — — — — Nick Carter hævede Ojenbrynene, paa den paa Side 12 nærmere beskrevne Maade (her trak Tante Ojenbrynene op i Nakken) og sagde med den Stemme, som enhver nogenlunde dannet Skurk absolut maatte blive bange for osv. Her standsede jeg Tante og sagde: Ganske vist er jeg din højre Haand og venste Ben, men alligevel, der er dog Grænser for, hvad der kan bydes mig. Det hjalp! Tante begynder nu vidt og bredt at berette om den elskede Moppe, „King“ hed den. Rimeligvis fordi det var en Hunhund!! Tænk, det var Tante, som nu begyndte; hvor Folk er onde mod saadan et lille uskyldigt Dyr; saaledes kom det lille Puds (det var den fede Moppe) til at sætte sig paa en Dames Slæb inde i en Butik. Og Damen blev saa rasende og *sparkede* den (her lignede Tante fuldstændig en lille Engel, som man havde sagt „Du“ til).

Jeg maatte jo indrømme, at det ved Gud i Himmelens højeste Rige var raat gjort at sparke det søde lille mægre Dyr; (jeg sagde jo ikke, at jeg, hver Gang

jeg modte det „søde Dyr“, gav det et ordenlig Spark paa dens uartige Del af Ryggen). Da Tante forsvandt et Ojeblik (Tante skulde altid „forsvinde et Ojeblik“, naar hun havde Besøg), kom netop den „lille søde rare“ Hund vraltende ind. Jeg sendte den et rasende Øjekast, som den imidlertid besvarede med en imponerende Overlegenhed, og et Spark paa den ovenfor omtalte Del af Ryggen, saa den med et Hyl fo'r hen i en Krog. Tante kom farenende *denne Gang* bleg som et rigtigt *dødt* Lig, en af de mange Lig, som Tante lærte at kende hos Hr. Opdager Nick Carter, og spurgte, om jeg slog det „søde“ Dyr ihjel? Næh, men jeg „kom til“ at træde det over dets fløjlsbløde Ligtorne, da jeg vilde klappe det „dejlige“ Dyr. Tante troede — da „King“ af naturlige Grunde var afholdt fra at vræle: Det er Logn — mig blindt! Da jeg paa Hjemvejen kom forbi det lille søde Dyr, sendte jeg den et skulende Blik og bevægede min Fod i en betegnede Bue, som fik Dyret til at beskrive en nøjagtig Cirkel paa 10 Fods Radius uden om mig.

Nud-Nod-Nuad.

Forlang altid

**ENGEL & KISKY's berømte
Sukkervarefabrikater.**

Carl Rolsteds's Bog- og Papirhandel,

Vesterbrogade 75 (ligefor Værnedamsvej).

— *Skolebøger — Morskabsbøger. Bøger til nedsat Pris.* —

**Abonner paa og
avorter i
DET NYE.**

Engelsk Herre-Modemagasin,

Skræderforretning.

Fuldstændig Dreng-Ækvipering.

Prince of Wales.

— Gl. Kongevej 102 (Hj. af Bülowvej). —

Peter & Co.

Vesterbrogade 70 Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51 Tlf. Godthaab 184 y.

Sidste Nyhed!
Lakritsaffald.

Abonner paa og averter i

❖ **DET NYE.** ❖

== Alt til Fugle og Fisk. ==

Heinrich Falck, Værnedamvej 5

FRIMÆRKER.

Stort Udvalg i inden- og udenlandske Frimærker. Spc. Islandske.

Carl Nielsen, Værnedamvej 6.

Redaktør: Knud Pontoppidan, Hedevej 1 B. Tlf. 32,704.

Fr. Jensens Bøgetrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

Nr. 2.

I. Aargang.

Enkelt Nr. 3 Ø.
Maanedlig 10 "

Den 10. Februar 1909.

Udkommer
1 Gang ugentl.

Sjofelheder!

Der var almindelig Vrede og Forargelse over, at „Det Nye“ havde taget saa haardt paa forskellige Drengene her i Skolen. Navnlige: *Henry Reventlow*, *Alf Olsen* og *Carl Schlitte*. Og den sidste havde saamænd ikke noget at klage over. Paa ham var der taget meget mildt. Vi skal forklare os angaaende det, som der staar om *Alf Olsen* og *Henry Reventlow*. Forst angaaende „Slavelænken“, som *Alf Olsen* skulde have anskaffet sig til *Henry Reventlow*. Det er *Henry Reventlows* egen Skyld, at „Det Nye“ har omtalt ham paa en saadan mindre smigrende Maade. Hvis nogen har lagt Mærke til, hvordan *Alf Olsen* behandler *Henry Reventlow*, som dog er meget større og stærkere end *Alf Olsen*, saa vil han give os Ret i det, vi har skrevet om „Slavelænken“. Og særlig da *Henry Reventlow* staar langt over *Alf Olsen* i aandelig Henseende, er det en endnu større Skam for *Henry Reventlow*, at han finder sig i det, og

at han har fundet sig i det i saa lang Tid, at enhver har set det, og at det til Slut ogsaa er naaet til „Det Nye“s Spalter.

Angaaende hvor meget Fedt, baade *Henry Reventlow* og *Carl Schlitte* bruger, er der ikke noget videre at sige til. Det er en modbydelig Vane, Drengene, ogsaa de mindre, har faaet med at fedte deres Haar fuldstændigt til, saa der ikke er Tale om, at en rar Lærer, som vil klappe en Dreng paa Hovedet, kan føle Lyst og Trang dertil, naar han ser den flade fede Pandekage, som kaldes Haar, ligge klistret paa Ynglingens Hoved. Og da begge nævnte Personer er enestaaende Eksempler paa dette, har vi særlig omtalt dem. Der kunde saamænd nævnes mange andre. Inden de Herrer kommer ud af Skolen, er de rimeligvis skallet. Det bliver smukt for Fremtiden at se skallede unge Mænd gaa op til det grønne Bord Man kunde let tage Fejl af dem og de ærværdige Professorer, som sidder rundt om det saa frygtede Bord.

Pluk.

Bal.

I disse Dage gaar der Liste rundt, hvorpaa man skal tegne sig til Skoleballet. Forrige Aar blev Ballet forpurret af nogle fjollede Dreng, som hverken vilde gaa med til Bal eller Komædie. Lad det ikke gaa saaledes denne Gang. Tegn jer, med Dame, Allesammen! Lad være med at høre efter de fjollede Dreng, som ikke „gider“ tegne sig, fordi der ikke er noget morsomt ved et Skolebal. Sludder, de Dreng har aldrig været med til et Skolebal, naar de kan tale saaledes.

I Dag er det sidste Dag til Indtegning. Tegn jer nu, om det saa bliver i sidste Ojeblik.

A.

STORT UDVALG

i inden- og udenlandske Frimærker.
Spec.: Islandske. *Carl Nielsen,*
Værnedamsvej 6.

Korrespondance!

Langeman: „Det Nye“ vil vel ikke være saa elskværdig at sige mig, om Biskuit hedder Sludder eller Vrøvl. — Svar: Vi ved ikke, hvad det er for noget Sludder, De vrøvler om.

Axel Han. Vi kan heldigvis ikke bruge Deres dejlige Artikel, De skulde prøve S. S. B., den bliver sikkert antaget der.

Taknemlighed.

Hør Kammerater! I følger virkelig slet ikke med Tiden. I gaar uberørt hen, medens Livets store Kampe og Dramaer udspilles i jer umiddelbare Nærhed. Jeg vil slet ikke tale om, at I ikke har set Gravrovøren fra Roskilde eller Bulotti; men I ved jo ikke engang, at der er foretaget et stort Skridt paa jeres egen Skole, jeres Barndoms Vugge (tro nu ikke, at jeg kalder den Vugge, fordi I sover i Timerne), et Fremskridt, der vil virke gavnende ikke alene paa Jer, men paa de næste Generationer i 3die og 4de Led, Tænk Jer, der er stablet en engelsk Forening paa Benene: saadan en rigtig baade med Bestyrelse og Medlemmer. Man har jo for set en Forening, der næsten udelukkende bestod af den 4 Mand store Bestyrelse. Lad nu være og sig, at Starterne maa være syge og at det saa er engelsk Syge. I kan beskyldes dem for meget, men bløde, det er de ikke.

Ser I ret; denne engelske „Debatting“ Klub indgaar som et vægtigt Led i Skolens altopførende Arbejde for at udstyre Jer med de allerbedste Kundskaber. I skal ikke alene kunne bede om en halv Bajer paa Flaske, helst isaftoet. Næh! I skal kun-

ne fore en Konversation, der hæver sig til de højeste Sfærer. I skal danne Jer personlige Anskuelser, og dem skal I udvikle i et ikke alt for indviklet Foredrag i dette Kapel, i Lærdommens Tempel (St. Andreas Ordensens Selskab-lokaler). Som en Moder beskytter sine smaa Gæslinger, saaledes hygger og værner „The English Society“ om jeres engelske Talegaver. Ja, forstaar I, det er jo bare et Eksempel, for tro dog bare ikke, at Foreningens Formand (om Forladelse: Præsident), er en Gaas. Ork nej! det er tværtimod et stort og prisværdigt Arbejde, dette Redskab i Aandernes Rige har paataget sig. Det kræver fremragende Egenskaber og Aandsevner. Han maa først og fremmest have langt Haar, saa han kan have noget at holde sig til, naar der bliver sagt ham for slemme Grovheder. For det andet maa han have umaadelig Autoritet og Myndighed. Det er den nuværende Formands største Dyd. Og endelig for det tredje maa han have Repræsentationstalent. For velærværdige Gæster bærer undertiden Klubben med deres Besøg, og saa kommer Formandens udpræget glimrende Talegaver ham i høj Grad til Gode, naar han i en fintformet lille „speech“ skal byde Velkommen. Det er dejligt —

— at være fri for Skolen, og „The English Society“ kan rigtig nok sagtens være taknemlig. — For sidstnævnte har faaet en Bestyrelse, der bestaar af udmærkede og intelligente Personligheder, der ligesom hin gamle „Stoffer“ Kolumbus og hans Kammerater vil staa Last og Brast og som ved en eventuel Bortgang „vanskelig vil kunne erstattes“. Amen!
„Da“.

I. Svendsen,

forhenværende Pedel ved Skolen,
anbefaler sit store Lager
af CIGARER, TOBAKKER og CIGARETTER
fra bedste og anerkendte Fabriker,
samt VIN og forskellige ØLSORTER.
VÆRNEDAMSVEJ 11.

Mistænkt.

Novelle af Poul Vendelbo Petersen.

—:—

Vi sad hyggeligt i vor Klubs varme Salon, som laa paa Alexander den 1stes Plads. Om Dagen havde man en smuk Udsigt over den store Plads, hvor Alexandre Søjlen hævede sig majestætisk op, men nu i den sene Aften-time saa man kun Sneen hvirvle ned fra Himlen for i næste nu at brede sit hvide Tæppe ud over hele St. Petersborg.

Vi, Mahn, den rige Grosserer. Raymond, en fransk Ingeniør, Bankdirektør Skyloffs og jeg var lige kommet fra Teatret og havde besluttet at tilbringe vor Aften

i Klubben ved en Whisky Sjus og en god Cigar fremfor at gaa paa en eller anden Restauration. Da vi havde været sammen hele Aftenen, havde vi talt om de nye politiske Situationer og besluttede nu, at hver skulde fortælle sin Livshistorie.

Vi manglede dog en god Ven iblandt os, nemlig forhenværende Kruldfabrikant Darly, en meget anset Mand, som desværre havde faaet Livets triste Side at mærke.

Da alle havde udtømt deres Livshistorie, og vi just skulde til at bryde op, Klokken var over 12, gik Døren op, og ind traadte Darly.

Han var en smuk Mand, hans Ansigt var fint, skønt det var en Del rynket, han var glat barberet, havde hvidt krusset Haar og bar Diplomat Frakke. Han saa ud til at være en Mand paa mindst 75 Aar, og dog var han lige fyldt de 40.

Vi fortalte ham, at vi just var færdige med at fortælle

vore vigtigste Livsbegivenheder og opfordrede nu ogsaa ham til at fortælle sin.

Han strog sig et Par Gange over Panden, idet han ligesom søgte at kalde Minderne tilbage, og begyndte saa:

„Som I nok ved, kære Venner, var jeg for Kruldfabrikant. Jeg var Leverandør til Hæren med Patroner, Granater osv. Min Fabrik havde jeg i Reval, fordi min Fader havde grundlagt den der, det var en særdeles god og solid Forretning.

Jeg selv opholdt mig her i St. Petersborg, hvor jeg boede sammen med min Kone og min lille Pige.

Jeg var lykkelig og tilfreds og havde ingen pekuniære Sorger, Forretningen gik strygende, og jeg var godt paa Vej til at blive en rig Mand.

Saa hændte det for ca. 5 Aar siden, at hele min Livslykke blev odelagt.

Jeg husker det saa tydelig, som det var i Gaar.

Det var en Morgen eller rettere en Formiddag, jeg sad paa mit Privatkontor, da Døren gik op, og ind traadte 4 Kosakker, som i Czarens Navn befalede mig øjeblikkelig at følge med.

Jeg protesterede og vilde have Grunden at vide, og da jeg ligefrem gjorde Modstand, kastede de sig brutalt over mig og bandt mig paa Hænder og Fødder.

Jeg raabte og skreg. Blodet løb ned over mit Ansigt fra et Saar, som de havde tilføjet mig i Hovedet med Sporerne. Ved mine Raab kom min Kone ilende og vilde hen til mig, men Kosakkerne stodte hende tilbage.

(Fortsættes.)

Fodtøjsmagasinet

☉ „SJØBECH“, ☉

Smallegade 7. Tlf. Gdth. 1046 y.
Stort Lager af færdigsyet Fodtøj.
Reparationer udføres hurtigt og billigt.

Nick Carter.

Forleden Dag, da vi var til Bogbinderi hos Hr. M., spurgte en Dreng Hr. M. om man skulde tage Staaltraadet ud af de Hefter, man vilde indbinde.

Det var et meget uklogt Spørgsmaal, thi hans Kammerater opdagede straks hans skumle Bagtanke, det var Nick Carter, han vilde indbinde. Han nægtede

først, men senere gik Synderen til Bekendelse og undskyldte sig med, at han „fik“ Hefterne af en Mand. „Og saa kan man jo altid bruge den 10 Ore, man faar for hvert Nr.“, tilføjede han flot.

„Fuldstændig rigtig“ sagde Hr. M., sælge dem — men ikke læse det Bras. Bagefter kom han — Drengen — hen til mig og sagde at jeg maatte endelig ikke tro han kun læste „N. C.“. Næh, baade Ibsen og Bjornson horte til hans Yndlingsforfattere.

„Ibsen, Bjornson og Nick Carter i Sandhed et smukt Treklover“, tænkte jeg — nu ligemeget, du maa da sørge at læse et Hefte igennem.

Næste Dag vilde jeg fuldføre mit Fortsæt. Men hvor i Alverden skulde jeg gaa hen for at faa et Hefte om den berømte Opdager? Hos Omegnens Papirhandlere var jeg kendt — ikke som Køber af „N. C.“ men af „de pæne Folks Eftermiddagsblad“, saa der kunde jeg ikke gaa (mit Rygte er odelagt nok i Forvejen). Endelig — i disse Tanker — kom jeg til en lidt Snask af en Cigarbutik, hvor jeg gik ind for at faa mig et af disse udodelige Hefter. En gammel, fedtet og snusket Kone kom frem fra et skiddent (ja, undskyld Glosen, men den passer) Hul, der vel nok skulde kaldes et Værelse.

„Jeg vilde gerne have „N. C.“.

„De ved da nok, at det nye Numer først kommer i Morgen“, hun saa bebrejdende paa mig. „Men det er maaske et Helte. De har kastet bort — Hvilket Nr. ?“

Jeg folte, at jeg her havde gjort en frygtelig Bommert, men for at gore Fejlen god igen, forlangte jeg nonchalant Nr. 57.

Numer — — ?

Et kostelig Syn, hendes Ansigt var et stort Spørgsmaalstegn, hun saa paa mig, og hun tænkte ganske sikkert, at enten vilde jeg gore Nar af hende, eller ogsaa var jeg Idiot. En Forklaring var øjensynlig nødvendig. Jeg sagde da tovende, at jeg aldrig nogensinde havde læst „N. C.“.

Det hjalp! Ganske vist var der aldrig kommet et Væsen udenfor hendes Synskreds, der ikke havde læst N. C. Men jeg kunde jo hjælpes tilbage til derette Stier igen. Endnu var ikke alt Haab ude. Hun tilbød endog at skaffe mig alle de tidligere udkomne Numre, men jeg ønskede dog ikke at reflektere paa Tilbudet.

Jeg fik saa et gammelt Helte, og efter at ha' skjult det omhyggeligt i min Inderlomme, gik jeg hjem med min nysfundne Skat.

Jeg havde ventet en spændende Fortælling ala Conan Doyles „Scherlok Holmes“, der somme-

tider — jeg siger somme Tider — kan være morsom og spændende: men fandt noget dumt Tojeri — blottet for al sund Fornuft og uden en Gnist af blot den ringeste Genialitet. — Spændende? Nej, absolut Ikke. Man ved jo paa Forhaand, at Helten, Nick Carter, ved sin fænomenale og enestaaende Koldblodighed og Klogt frelser sig ud af alle Snarer og sejrer over de usle Skurke, der faar deres fortjente Løn.

Der er, som sagt, ikke Spor af spændende og nervepirrende Sener. Dernæst flov holdt i en gyselig Stil med tit ganske idiotiske Sætninger „frentræder „N. C.“ for Læserens Øjne“, som det saa smukt hedder.

At nogen gider læse disse Roverhefter er mig ufattelig, dog det kan tilgives dem, der ikke har Adgang til godt Litteratur, men Drengene i Schneckloth's Skole burde holde sig for gode til at læse N. C. De har Adgang til Skolens udmærkede Bibliotek, hvor næsten alle Bøger kan faas med Undtagelse af Nick Carter og lign. Lekturer, saa for dem er der ingen Undskyldning, hvis de læser disse Roverhefter. Det er blevet fortaldt mig, at kun meget faa paa vor Skole læser Nick Carter o. a., saa meget desto bedre, hvis det passer.

Nomen.

Forlang altid

ENGEL & KISKY's berømte Sukkervarefabrikater.

*Carl Rolsted's Boghandel,
Vesterbrogade 75.*

I Anledning af 250-Aarsdagen for Stormen paa København udkommer i disse Dage **P. P.** (Th. Rumohr's bekendte historiske Roman „Niels Juel“ i en ny billig Subskriptionsudgave — 16 Hefter à 25 Øre.

Bogen omhandler en af de mest bevægede Perioder i Danmarks Historie; indenfor Romanens spændende Handling hører man om Københavns Belejring og Storm, Kronborgs Overgivelse, Slaget i Køgebugt, Slaget ved Nyborg, Gullands Erobring o. s. v.

Det er en Bog, som besjæles af en varm Kærlighed til Fædrelandet, og som enhver Ung vil have Gavn og Glæde af at stifte nærmere Bekendtskab med.

Subskription tegnes og tørste Hæfte udleveres til Gennemsyn i

**Carl Rolsted's Boghandel,
Vesterbrogade 75 (ligefor Værnedamsvej).**

Engelsk Herre-Modemagasin,

Skræderforretning.

Fuldstændig Dreng-ekvipering.

Prince of Wales.

Gl. Kongevej 122 (Hj. af Bülowvej).

Peter & Co.

Vesterbrogade 70 Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51 Tlf. Godthaab 184 y.

Sidste Nyhed!

Lakritsaffald.

15 Øre pr. $\frac{1}{4}$ Pd.

Siloams Boghandel,

Thor Pontoppidan.

Grundtvigsvej 37, Kjbhvn. V,

Telf. 2544.

Dansk og udenlandsk

religiøs Litteratur

— føres altid paa Lager. —

➡ Abonnér paa og avertér i „DET NYE“! ➡

Redaktør: Knud Pontoppidan, Helenevej 1 B. Tlf. 32,007.

Annonceekspediter Poul Vendelbo-Petersen, Kingsgade 15. Telefon Vester 1634 x.

Fr. Jensens Bogtrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

Nr. 3.

1. Aargang.

Enkelt Nr. 3 Ø.
Maanedlig 10 „

Den 17. Februar 1909.

Udkommer
1 Gang ugentl.

Redaktionen af „Det Nye“.

Under denne fredelige og dannede Overskrift var der d. 8. Februar indrykket en „Artikel“ i det „*ugentlige* Organ“ „S. S. B.“'s *zdet* Nr. i Aaret 1909. Det var den værste Samling af de mest sjofle og gemene Skældsord mod „Det Nye“'s Redaktion.

Hvorfor?

Ja, jeg tror nærmest fordi „S. S. B.“ havde indset, at „Det Nye“ ved sin Størrelse og Præcision havde lukket Læsernes Ojne op for „S. S. B.“'s uforskammede Behandling af sine Læsere ved sit yderst tarvelige Sloseri og Indholdsløshed.

Men „S. S. B.“ gav det derimod Udseende af, at vor Redaktion var løbet rundt med Loguehistorier. Det var jo en meget nem Maade at slippe fra sin Dorskhed paa.

Dog, kedelig var det, at det var pureste Opspind, men som sædvanlig var „S. S. B.“ rede til

at agere Rendesten for den Hund, der nok vidste, hvor den skulde sætte sig for, at aflevere sit meget uappetitlige Indhold.

Med Annoncerne forholdt det sig saadan, at vi i en Forretning skulde have sagt, at „S. S. B.“ var gaaet ind.

Men det passer ikke!

Den Medarbejder, der havde været i ondtalte Forretning, havde sagt, om den ikke vilde have en Annonce i et nyt Blad, der skulde udgives paa „Schneekloth's Skole“ — — Forretningen svarede, at der jo var et Blad, og hvorfor vi saa vilde lave et nyt. Vor Medarbejder fortalte da, hvordan det hang sammen med „S. S. B.“ De sorgelige Tilstande kender vi jo alle. — Næste Dag paa Skolen kom „S. S. B.“'s „Annonceekspedition“ rasende farende hen mod vor Medarbejder og skældte ham ud baade for Bedrager og Logner, og hvad mere denne ædle Sjæl nu kendte af den Slags Gloser. — Han havde været i ovennævnte Forretning, og vi havde sagt, at „S. S. B.“ var gaaet ind. Vi tilbød ham at forespørge

i de andre Forretninger, hvor „Bedrageren“ havde været, og han vilde saa faa at vide, at Beskyldningerne hvilede paa den nok saa bekendte Sandbund, og at hans Kilde havde misforstaaet vor Medarbejder.

Se det grundede „S. S. B.“ et Hovedangreb paa. Det viser tilstrækkelig det „Organs“ Værdi som *Sandhedssiger*.

Ess.

FRIMÆRKESAMLERE!

Frimærker fra alle 5 Verdensdele haves i stort Udvalg. Spec.: Skandinaviske.

*Carl Nielsen,
Værnedamsvej 6.*

Saa du Røgen!

Darf ich fragen: „Hvad er Meningen“. Er I af rigtig Mandkon. eller er I fra Rødby. Man skulde næsten tro, I gik i Realklassen allesammen. —

Der har i de sidste Maaneder ikke været talt om andet end Bal, og i 8 Dage savnede 2 beklagelsesværdige Væsner deres Sjælsro og Polsemad alene for at stejle rundt med et Par Ballister til jeres ærede Afbenyttelse — Og da Indtegningen sluttede, var der anmeldt 147 Deltagere — Ethundredeogsyvogfyrretyve — og der er 500 Drengene — om Forladelse, det lyder vist som Ironi — i Skolen.

Har Kulden gjort jer saa valne om Fingrene, at I ikke har kunnet klemme de Gamle til at give jer Lov? —

I skulde have leget, det var Aarsdagen for sidste Nederlag, da de arme Flaskerflakkere af en tre Latin spolerede os Fornojelsen ved at desertere fra Traditionen. — Hvis I var gaaet om Bord i det fædrene og moderne Ophav med ordentlig Aplomb, saa skulde I se, hvor Frigatterne havde bævet i Sammenfojningerne, og Tilladelserne var vrinlet ud som Tilsknere fra et Biograf-teater. — Men I har været vankelemodige, uden dansk Kriger-galskab — Aanden fra 1659 var ikke over jer. —

For det kan da ikke tænkes, at der har været nogen, der ligefrem ikke gad —

Hvor skulde de hamres, lige-saa flade som det man kalder Freskomalerier. —

Nu har her 8—9 Mennesker slidt med en Komædie for jeres Skyld, forspildt det meste af deres blomstrende Ungdom alene for at irritere de Lattermuskler, der forhaabentlig endnu er i jeres ugulelige og dvask Trækroppe. — Men om det roer jer! — Ikke et Lød. —

Skal jeg give jer sidste et godt Raa: Anskaf jer et Skærmbædt, I stadig kan staa og skamme

i de andre Forretninger, hvor „Bedrageren“ havde været, og han vilde saa faa at vide, at Beskyldningerne hvilede paa den nok saa bekendte Sandbund, og at hans Kilde havde misforstaaet vor Medarbejder.

Se det grundede „S. S. B.“ et Hovedangreb paa. Det viser tilstrækkelig det „Organs“ Værdi som *Sandhedssiger*.

Ess.

FRIMÆRKESAMLERE!

Frimærker fra alle 5 Verdensdele haves i stort Udvalg. Spec.: Skandinaviske.

Carl Nielsen,
Værnedamsvej 6.

Saa du Røgen!

Darf ich fragen: „Hvad er Meningen“. Er I af rigtig Mandkon. eller er I fra Rødby. Man skulde næsten tro, I gik i Realklassen allesammen. —

Der har i de sidste Maaneder ikke været talt om andet end Bal, og i 8 Dage savnede 2 beklagelsesværdige Væsner deres Sjælsro og Polsemad alene for at stejle rundt med et Par Ballister til jeres ærede Afbenyttelse — Og da Indtegningen sluttede, var der anmeldt 147 Deltagere — Ethundredeogsyvogfyrretyve — og der er 500 Drengene — om Forladelse, det lyder vist som Ironi — i Skolen.

Har Kulden gjort jer saa valne om Fingrene, at I ikke har kunnet klemme de Gamle til at give jer Lov? —

I skulde have leget, det var Aarsdagen for sidste Nederlag, da de arme Flaskerflakkere af en tre Latin spolerede os Fornojelsen ved at desertere fra Traditionen. — Hvis I var gaaet om Bord i det fædrene og moderne Ophav med ordentlig Aplomb, saa skulde I se, hvor Frigatterne havde bævet i Sammenfojningerne, og Tilladelserne var vrinlet ud som Tilsknere fra et Biografteater. — Men I har været vankelemodige, uden dansk Kriger-galskab — Aanden fra 1659 var ikke over jer. —

For det kan da ikke tænkes, at der har været nogen, der ligefrem ikke gad —

Hvor skulde de hamres, lige-saa flade som det man kalder Freskomalerier. —

Nu har her 8—9 Mennesker slidt med en Komædie for jeres Skyld, forspildt det meste af deres blomstrende Ungdom alene for at irritere de Lattermuskler, der forhaabentlig endnu er i jeres ugulelige og dvaskede Trækroppe. — Men om det roer jer! — Ikke et Lød. —

Skal jeg give jer sidste et godt Raa: Anskaf jer et Skærmbædt, I stadig kan staa og skamme

jer bagved. For det er yderst høvset at opføre sig saadan overfor sine Kammerater og dem, der vil gøre os en Glæde.

Se ogsaa at faa lidt Bevægelighed i Kroppen. Faa f. Eks. nogen til at klø jer rigtig godt igennem (der er vist mange, der hellere end gerne vil), saa I ikke næste Gang skal virke som en generende Snemasse omkring en ellers springende Fodbold.

K. H.

Induktionsapparat

(hel nyt), Pris 3,50, sælges for 2,50 Øre ved Henvendelse til Redaktøren.

S. S. B.

(Indsendt).

Jeg synes mildest talt, at det er en tarvelig Maade, det „udmærkede“ Blad „S. S. B.“ opfører sig paa. Det er ikke nok med, at det fremsætter nogle intetsigende og sikkert ogsaa lognagtige Udtalelser mod „Det Nye“s Redaktion, men at det omtaler Thor kil Le p p e r paa en saa uforskammet Maade, synes jeg, er det mindst noble af alt. — For hvis „S. S. B.“ overhovedet har haft nogen Udbredelse, skyldes det udelukkende ham. Ingen har været saa ivrig til at sælge og agitere for det, hvad det i høj Grød trængte til, og nu, da de

udleverer det gratis, skælder de deres tidligere bedste Støtte ud. I Sandhed, det er gentlemanlike. H.

Fodtøjsmagasinet

„SJØBECH“,

Smallegade 7. Tlf. Gdth. 1046 y.
Stort Lager af færdigsyet Fodtøj.
Reparationer udføres hurtigt og billigt.

Interview.

—:—

Det var blevet beordret mig at interviewe Hr. Møller angaaende Sommerturen i Aar. Jammer-skade! Jeg halsede i flere Tikvarterer op og ned ad Skolens Trapper i Hælene paa ham. Ikke Tale om Ro — jeg kunde lige saa let have interviewet en Fodbold — i en Fodboldkamp. — Men fange ham skulde jeg nu. Derfor placerede jeg mig lunskeligen ved Udgangen til Kl. 2, og da Hr. Møller med sin propfulde Taske i Haanden kom susede om Hjørnet, slog jeg straks en Klo i ham og fulgte ham stønnende til Bülovsvej 24. 2. Sal. Da jeg stak Næsen inden for Døren, fattede jeg straks, hvorfor mit Offer var maset saa væddelobsagtigt af Sted: En liflig Duft af Middagsmad kildrede behageligt, saa jeg nær havde glemt mine velindstuderede Spørgsmaal, da jeg mageligt

henslængt sad i en Gyngestol og begyndte mit Arbejde. „Aa, De vil vel høre om Sommerturen? Men De har jo faaet en Rejseplan.“ „Ganske vist, men naar jeg skal være ærlig, syntes jeg egentlig, at den var — kedelig. Kan De ikke gaa lidt mere i Detailler? De forstaar, Læserne har jo vældig Lyst til at faa noget nærmere at vide.“ „Jo, det vil jeg godt, men saa maa De ikke lave Smudsjournalistik.“ „Paa ingen Maade; vi aber jo ikke efter vor Førgaenger.“ „Første By vi overnatter i bliver Frankfurt a. M. Der er jo fine Ting, et af de interessanteste Jodekvarterer med Rothschilds Fødested, Goethes Hus og gamle Mainbroer med „Biljer“. — „Tager De ikke en lille Tur ud til det fornemme Badested „Homburg“? Det ligger jo tæt derved.“ „Absolut nej! Badesteder er det kedeligste af alt. Næste Dag er vi i Zug, Zugersee!! De ser al-

drig noget prægtigere. Der følger vi os: Bad! Sejle! Promenade om Aftenen langs Bredden, medens Lyskasteren oppe fra Rigibjerget slynger sin Ildstraale ned mod den grønligblaa Sø og op mod de omkringliggende Sveitzerkæmper“. — „Lad være at friste! Jeg er kun et Menneske! Lad os endelig komme videre!“ „Ja, men det bliver det samme eller snarere bedre og bedre. Den følgende Dag gaar vi nemlig til Holl, hvor de to fænomenale Drypstensgrotter ligger. De er vældig store og oplyste ved elektrisk Lys. — Det er den reneste Herlighed. — Samme Dag korer vi til Einsiedelen. Der er et enormt Valfartskloster, der aarlig besøges af Tusinder Pilgrimme fra hele Evropa kommer for at tilbede den sorte Madonna. Men hun er nu ogsaa særlig fin, prydet baade med Guld og Edelstene, der flimrer og straalere i Skinnet fra de tal-

vige Kerter, der altid brænder i det sorte Marmorkapel, hvor hun staar. Hvis der er Kirkeprocessioner, bliver vi i Einsiedeln den følgende Formiddag. Ellers tager vi om Morgenen til Zugersee og tager over til Tellkapellet.“ — „Nu maa De da passe paa, at ingen af Deltagerne hugger Æblet, hvis der er noget. De skulde for en Sikkerheds Skyld købe et Pund til Erstatning.“ — „Behøves ikke. Den, der passer Kapellet, har en bestemt Konto for Indkøb af „Vilhelm Tell-Æbler“. — Vi skal rigtig nyde Svejtzersøerne. Der er nemlig kun en lille Spadsere-tur til Vierwaldstättersøen. Med Damper til Luzern — vi maa da se vor egen Thorvaldsens Love — og saa videre til Brunnen. — Det bliver Sager! Omgivelserne hører til de smukkeste i hele Svejtz. Soen betragter vi ogsaa oven fra. Vejen fra Brunnen til Flüchelen gaar nemlig ad Axenstrasse. Den er jo kendt fra alle Geografier, fordi den med sine Tuneller og Gallerier er et glimrende Eksempel paa de stor-slaaede Ingeniørarbejder, der er frembragt i Svejtz. Næste Dag begynder først de rigtige Bjerg-marscher. De bliver pragtfulde. Det vrimler med Gletcherbjerge — at se paa, i passende Afstand

—, og en Dag skal vi gaa over en Gletcher i 1½ Time. Vejen fører ned til Engadin, en af de berømteste Dele af Svejtz. Tænk bare paa St. Moritz.“ — Ja, der bliver vist noget at gøre for Konditorierne? — To Dage følger vi de gamle romerske Militærlandeveje. Man ser endnu mange af Milepælene fra de Tider, da de sveddrivende Soldater slæbte deres Oppakning og Bytte paa den selvsamme Julierstrasse, hvor vi sikkert ogsaa vil komme til at noget af os selv flyde. Men det er godt. (Med denne Udtalelse klappede Hr. Møller sig selv paa — Maven). I Pontresina bliver vi en hel Dag. De „svagelige“ hviler, medens „Svendene“ kan komme paa en Bjergtur, der hedder „Diavolizatio“. Paa denne har man en glimrende Udsigt over Berninagletcheren, mindst ligesaa god som Udsigten fra Berninas Hjøruevindue over Vimmelskaftet. — 3 Dage kommer vi ned i Italien. De forstaar: Kastanien, Oliven, Mafia, og det hele. I Badebyen Bormio tager man sig et Bad i de samme varme Kilder, hvor de romerske Leve-mænd svømmede. — Saa over Stillserpoch ned i Ostrig — denne Tur er nu det delikateste af det hele. Der opholder

vi os i 4 Dage, det vil altsaa sige: vi gaar naturligvis igenom de kønneste og interessanteste Egne, der i det hele taget findes i Østrig: Gletcherbjerge paa alle Sider, Kilder med musserende Jernvande, Kløfter, Vildbakker osv. — Fra Landeck kører vi med Toget ind i Bayern, og saa gaar vi ind til Nasserut. — Bådeker paastaar, at det er den smukkeste Landevej i Tyrol.“ „Nu skal De vel ikke gaa mere? Jeg synes ikke, De har bestilt andet de sidste 11 Dage?“ Nej, ikke ret meget, kun 2 Dage endnu, og det er til de to pragtfulde Slotte H o h e n s c h w a n g a u og N e u S c h w a n s t e i n. De er udstyrede med „verschwendisch prachvoller Einrichtung“. Dem beser vi naturligvis. Det var den sindssyge Kong Ludvig II.s Yndlingsopholdssted, og endnu betragtes de som nogle af de flotteste fyrstelige Lystslotte. — Den sidste lille Spadseretur bliver til Stationen F ü s s e n, hvorfra vi med Toget ankommer til M ü n c h e n Kl. 7 om Aftenen.“ „Tysklands smukkeste By ofrer De da flere Dage paa?“ „Selvfølgelig! — 2 hele Dage — vi skal jo ogsaa have lidt Kunst: Pinakothekerne, Kirkerne og det verdensberømte Münchener Ol kender De jo? Det glider da ned

ligesaa let som „Hofbrau“ — ikke?“ „Jo, og uden Saltkringer endda.“ Oven paa skal det gøre godt at komme til Nordlingen og Rothenburg og rigtig nyde de faldede Middelalderhuse og de gamle Bygure med de revnede Taarne“. Sager. — „Naar De kommer op i Raadhustaaet i Rothenburg, maa de endelig give den gamle Klokker en god Drikkeskilling. Nu har han boet deroppe i Gud ved hvor mange Aar og ikke bestilt andet end at skære de mest mærkværdige Genstande ud i Træ.“ „Ja, det kan De stole paa; men jeg haaber i det hele taget, at vi skal faa megen Fornøjelse i Rothenburg, for vi kan vist komme til at overvære det berømte Optog, de laver til Minde om Borgmesteren, der i 30 Aars Krigen frelste Byen fra Odelæggelse ved paa Tillys Befaling at tomme et Krus med 2 Liter Öl i et Drog.“

(Fortsættes.)

Paa Grund af overvældende Stof udelades i dette Nummer: „Mistækt“.

Det under Mærket „Bliz“ tilsendte Manuskript, kan ikke bruges. Redaktionen.

Lommeknive **O. OLSEN**, Skedeknive
 Artikler **I senkramhandel**, Knaaldrør,
 for Sløjd. Værnedamsvej 6, Skøjter.

Forlang altid

**ENGEL & KISKY's berømte
Sukkervarefabrikater.**

==== Alt til Fugl og Fisk. ====

Heinrich Falck, Værnedamsvej 5.

Felix Schmidt,

Optisk & elektr. Instrumentmager.

Nørrevoldgade 68 (lige for Vendersgade)

Tegnebestik fra 2 Kr. Ridsefjedre og Passere slibes à 0,15.

Falke-Biografen.

Hj. af Grundtvigsvej og Falkoneralle.

1. Med Jernbane fra Messina til Catania. Flot Naturstykke.
2. En Moders Hævn.
3. Da Huslejen skulde betales. Meget komisk.
4. Forsvundet i Sneen. Meget spændende dramatisk Handling. Kunstfilms.
Nyt sensationelt.
5. De uheldige Akrobater. Meget komisk.

Forestilling 4—11.

Skolens Elever har Adgang for 5 Øre.

Elevernes Forældre 10 Øre.

Ekstra Forestilling for Skolen efter Aftale. Tlf. 5838.

Nyt Program hver Fredag.

Engelsk Herre-Modemagasin,

Skræderforretning.

Fuldstændig Drengø-Ekvipering.

Prince of Wales.

Gl. Kongevej 122 (Hj. af Bülowvej).

Peter & Co.

Vesterbrogade 70 Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51 Tlf. Godthaab 184 y.

har all hvad Hjertet begære af

Confektur, Marcipan, Chokolader og Drops

til Fastelavn.

HUSK AT KØB

Fastelavnsris med vedhængende Chokolader.

Siloams Boghandel,

Thor Pontoppidan.

Grundtvigsvej 37, Kjbhvn. V,

Telf. 2544.

Dansk og udenlandsk

religiøs Litteratur

— føres altid paa Lager. —

Meld Dem ind i Postkortforeningen „KOSMOPOLIT“, 7000 Medlemmer.

Iudmeld Dem ved

Poul Vendelbo-Petersen, Kingsgade 15. Telf. Vester 1634 x.

Redaktor: Knud Pontoppidan, Holenevej 1B. Tlf. 32,007.

Annonceekspeditor Poul Vendelbo-Petersen, Kingsgade 15. Telefon Vester 1634 x.

Fr. Jensens Bogtrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

Nr. 4.

1. Aargang.

Enkelt Nr. 3 Ø.
Maanedlig 10 „

Den 24. Februar 1909.

Udkommer
1 Gang ugentl.

MARTINS HALV-UDGAVE KRONE

== Idag udkom: Fangen paa Zende, en komplet Roman for 50 Ore. ==

„S. S. B.“

Det var en Fornøjelse at læse „S. S. B.“ sidste Nummer. Det lille Reklamehæfte (man kan vel ikke kalde det andet, det uddeles jo gratis og lever af Annoncer) havde virkelig taget sig sammen og faaet skaffet et Nr. paa Benene. Og det endda efter kun een Uges Forløb, det er virkelig udmærket gjort.

Hvilke henrivende Artikler det sollte Blad indeholder! Redaktionen er blevet ovenud vittig, hele Bladet sprudler af Vid (ikke Vanvid). For Eks. den om Fiskerne og Gedebukken og Hundene er saa lænomenal ironisk, at man godt kan forstaa, at Forfatteren „R“ næste Dag var synlig afkræftet. Det tager sandelig ogsaa paa Nerverne at sætte saadanne Aandrigheder sammen (hvis det da ikke er Plagiat).

— En anden af Artiklerne var mindre vellykket, eller rettere var ligesaa vellykket som de andre. — (man forundrer sig maaske over, at jeg siger Artiklerne og ikke Enkeltal, der plejer jo kun at være een Artikel, men denne Gang var der virkelig to (2), undskyld, jeg glemmer den glimrende Udgydelse om Skøjter . . . altsaa der var tre).

K. Pontoppidan blev kaldt Straareddaktor, det er jo ganske sindssvagt vittigt, men mon ikke Redaktionen alligevel har forløbet sig.

Enhver ved at Hr. A. Edmund Hansen (mellem Brødre „Nolle“) ikke er mere *virkelig* Redaktør end enhver anden. Han har ganske vist troligt lagt Navn til Bladet, hver Gang en ung Mand, mere eller mindre vellykket, (som Regel vellykket) — forsøgte at ødelægge Bladet ved at lude

deres Hjerters Udgydelse komme paa Tryk i „S. S. B.“, men det, at han har lagt Navn til viser netop, at han kun er Straaredektor. Hvis nogen altsaa er Straamand, maa det være „Nolle“, om Forladelse: *Hr. virkelige Redaktør A. Edmund Hansen!*

„S. S. B.“ vrimler af Løgne!!! Naar Knud Pontoppidan kaldes Straamand, er det Løgn, lige rent ud sagt, naar Smudsbladet skriver, at vi plagierer er det Løgn. Naar det, paa sin sædvanlige sjofle og raa Maade i Artiklen om Gedebukken og Hundenes Møde, sigter til en bestemt Elev her paa Skolen, kan vi kun sige at det er Usandhed. Vedkommende *har aldrig nogensinde* haft med Udgivelsen af Bladet at gøre, og er aldeles ikke i „Det Nye“s Redaktion.

Tja, kære „S. S. B.“, det er jo kedeligt, at se sine fede Løgnhistorier (for at bruge Bladets egne Udtryk) aabenbarede, men det kommer Du dog til at finde Dig i. Derfor lav ikke slet saa mange Løgne i næste Nummer.

H.

FRIMÆRKESAMLERE!

Frimærker fra alle 5 Verdensdele laves i stort Udvalg. Spec.: Skandinaviske.

Carl Nielsen,
Værnedamsvej 6.

Skolens fastsatte Embedsmænd.

I.

Vore Organister.

Organist J. C. Hansen.

Klokken er 9. Salen ligger i Halvmørke: Regnen plasker mod de høje Ruder. Henne ved Orgelet staar Inspektøren; han slaar en Treklang an. Er Orgelet i Orden Ingen Bælgestykker? Ingen Piben eller Brummen? Godt!!! Inspektøren ser op. Foran ham staar Organist Hansen med Hænderne i Lommen og Haartjavsene hængende ned over Panden: „Hva' ska' je' spille i Dag?“ Inspektøren kigger op igennem Ruderne ud i Regnvejret: „Naa, det er da ikke mere mørkt i Dag, end vi kan tage „Den signede Dag“. Organist Hansen grynter. Det kan betyde saavel: „Gaa ad Hekkenfælt til“ som: „Ja, s'gerne“. Men Inspektøren ændser det ikke, thi han kender sine Pappenheimere. Han ved saamænd meget godt, at Organist Hansen hellere end gerne vil spille „Den signede Dag“. Det er nemlig hans Specialitet at spille den

Hele Skolen er forsamlet i Salen. Organist Hansen kommer drivende ind. Hænderne er

kommen op af Lommen, men Haartjævserne hænger stadig ned over Panden. Da han er kommet hen til Orgelet, griber Inspektøren ham haardt i Armen: „Men Menneskebarn dog, hvad er det for et Tidspunkt at komme paa; tror du. Organisten skal komme sidste Mand ind i Salen?“ Organist Hansen mumler en mathematisk Formel til Svar. (Hansen er nemlig Mathematiker i Mod-sætning til de to andre Organister, der er sproglige. Naar d'Hrr. Organister kommer op at skændes, plejer Hansen som Regel at beskyldte de to andre Organisters Spil for at stinke af Engelsk, medens disse to paa-staar, at hans Spil dufter af Mathematik!! Om det er Organisternes Skyld eller Orgelets Skyld, skal jeg lade være usagt.

— — — — —

— — — — —

Naar Morgensangen begynder, staar Ungerne udenom og glor paa Hansen, som om han var et Vidunderdyr. Han lader sig dog ikke røre af de smaa Herrer's Naivitet, men ser overlegent op paa dem mellem Versene. Med et Kast med Hovedet slynges Haartjævserne tilbage fra Panden. Han begynder trøstigt paa 2det Vers. Øjnene staar stive i Hovedet paa ham; Ansigtet er gravalvorligt; langsomt gli-

der Haartjævserne ned over Panden igen — — — — —

Organist Hansen er vist i daarligt Humør i Dag; han spiller saa langsomt — — —

Efterspillet lyder, Hausen rejser sig langsomt op og forlader Salen med en værdig Holdning; men saasnart han kommer den maallose Inspektør ud af Sync, sætter han Farten op, tre Trin ad Gangen op ad Trappen, ind i Klassen, op med Pulten, frem med Mathematikbogen — — — Hansen staar nemlig for Tur i Dag — — — — —

H a b a k u k.

Alt til Fugl og Fisk.

— Heinrich Falch.

Værnedamsvej 5.

Interview.

—:—

Det bliver jo vældig interessant. Rothenburg er nu ogsaa den By, der har overrasket mig mest paa de Rejser, jeg har foretaget, for da jeg en Dag i godt Selskab kom gaacnde gennem „Hovedgaden“, saa opdagede vi til vor usigelige Forbavselse et Skilt i et Boghandlervindue. „Var det saa overraskende, vil De maaske spørge. Men ved De hvad der

stod paa Skiltet, der stod saa-
 — mænd de 3 pæne Ord i ophøjet-
 Skrift: „HER TALES DANSK“.
 og Forretningen fik straks stor
 Handel paa den Konto.“ „Det
 vil den sikkert ogsaa faa ved os,
 men nu kan jeg ikke fortælle
 Dem andet, end at vi tager fra
 Rothenburg til Lübeck. Der
 den grundigt, for vi aatter sejler
 bliver vi en hel Dag og beseer
 hjem med Damperen.“ Ja,
 unægtelig, det tegner jo til at
 blive en ganske glimrende Tur;
 men den varer da mere end de
 ærdvanlige 3 Uger?“ — „Den
 varer 4. Det er fordi Marscher-
 3½ Mil.“ „Men saa koster den
 vel ogsaa mere?“ „Ikke en Øre;
 125 Kr. som tidligere.“ — „De
 maa undskyldte, jeg spørger
 men hvad skal De saa leve af
 den sidste Uge?“ „Det samme
 som ellers, og De ved jo des-
 værre, at det ikke er lykkedes
 mig at tage af i Vægt, og der-
 er endogsaa dem, der er graa-

havde gjort. hvad jeg skulde, men Hr. Møller var flojtende gal. Hans Middagsmad var blevet kold.

(Sluttet).

Fodtøjsmagasinet

☉ „SJØBECH“, ☽

Smallegade 7. Tlf. Gdth. 1046y.
 Stort Lager af færdigsyet Fodtøj.
 Reparationer udføres hurtigt og billigt.

Hvor gaar man hen?

—

Det er en Fornøjelse at gaa i Biograf-Teatret, naar der bliver serveret En en god Omgang i Form af Billighed, men ak, det sker kun sjælden, ja mange Gange har jeg tænkt om det virkelig var Direktorens Mening, at kede Folk ihjel.

Nu har jeg endelig, efter mange Tidens Sogen fundet et Biograf-theater, som bør tiltrække Publikum's Opmærksomhed i høj Grad.

Det er Falkebiografen.

Her faar man Lejlighed til at se „Capriciosa“ og meget andet godt.

Blandt de morsomme Numre

bør først og fremmest nævnes den uheldige Petersen, det er ustyrlig grinagtigt og desuden „den uheldige Gavyv“, som ogsaa er meget morsom.

Desuden har Direktøren været saa flot, at ledsage Stykkerne baade med Klaver- og Violinumre.

Gav.

Mistænkt.

Novelle af Poul Vendelbo Petersen.

—:—

(Fortsat).

Da hun absolut vilde tage Af-sked med mig og i den Hensigt trængte sig frem, smed Kosakkerne raat en Stol i Hovedet paa hende, saa at hun segnede bevidstløs om paa Gulvet.

Jeg besvimede; thi Baandene snærede, og mit Blodtab var stort.

Da jeg vaagnede igen, laa jeg i en Celle, som var snævet og kold.

Jeg saa mig omkring. Oppe under Loftet var der et lille Vindue, igennem hvilket det sparsomme Lys trængte ned.

Henne i det ene Hjørne stod en Krukke med Vand, og noget Brød laa ved Siden af den.

Jeg dundrede paa Døren, men kun det tomme Ekko svarede.

„Hvorfor var jeg her?“ spurgte jeg mig selv.

Hvad blev jeg dog beskyldt for? Selv vidste jeg det ikke.

Sulten begyndte at indfinde sig: jeg spiste lidt af Brodet og drak en Stuk Vand.

Jeg prøvede paa at sove, men jeg fik ikke Sovn i Øjnene den Nat.

Utojet begyndte at genere mig, Saaret i Panden sprang op og bløt, og Smerterne tog stadig til. — Rotterne løb mig over Ansigtet. Jeg gøs. Hvor længe skulde denne Tilstand vare?

Paa denne Maade var 3 Uger gaaet. Min Mad fik jeg gennem en Lem. Aldrig saa jeg et Menneske eller hørte en Stemme; det var, som om hele Omverden var død, som jeg var alene — det eneste Menneske paa hele Jorden; at Lemmen, hvor-

igennem jeg fik min Mad, var en Avtomat.

Og hvordan havde min Kone, min lille helttemodige Kone det nu. — og min lille Pige?

Skulde jeg aldrig se dem mere?

— — — —

Hvorfor skulde jeg ikke begaa Selvmord, hvorfor vedblive at leve i denne Tilstand

Jeg kunde jo bare løbe Hovedet mod Muren og knuse det!

Jeg stod virkelig en Gang i Begreb med at gøre det, men det

var, ligesom en Stemme inde i mig sagde: „Du har et Haab!“

Jeg ventede. Hvorfor kom Fangevogteren ikke for at hente mig til Dommeren? Hvorfor

domte de mig ikke for det, jeg blev beskyldt for?

(Slattes).

TEGN ABONNEMENT PAA

„DET NYE“

10 ØRE PR. MAANED.

Forlang altid

**ENGEL & KISKY's berømte
Sukkervarefabrikater.**

Det bedste Middel mod Filipenser er
Dr. Lindes 10 pCt.
Svov'mælk Sæbe
à 50 Ore pr. Stk. faas i
— Sæbe- og Parfumeforretningen Falkoneralle 53. —

Falke-Biografen.

Hj. af Grundtvigsvej og Falkoneralle.

1. Solopgang og Solnedgang ved Ancona.
2. Sorøve ens Ære.
3. Den uheldige Petersen.
4. Capriciosa.
5. En ubuden Gæst. **Humoristisk.**

Forestilling 4—11.

Skolens Elever har Adgang for 5 Øre.
Elevernes Forældre 10 Øre.

Ekstra Forestilling for Skolen efter Alltale. **Tlf. 5838.**

Nyt Program hver Fredag.

Lommeknive.

Artikler
for Slæjd.

Isenkramhandel,

**O. Olsen,
Værnedamsvej 6.**

Skedeknive.

Knalrør.
Skøjter.

Engelsk Herre-Modemagasin,

Skræderforretning.

Fuldstændig Dreng-ekvipering.
Prince of Wales.

Gl. Kongevej 122 (Hj. af Bülow'svej).

Peter & Co.

Vesterbrogade 70 Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51 Tlf. Godthaab 184 y.

har de friskeste, bedste og ælkateste
CHOKOLADE, DROPS, CONFEKTURE OG MARCIPAN.

HUSK!! Lakritsaffald á 15 Øre 1/4.

Siloams Boghandel,

Thor Pontoppidan.

Grundtvigsvej 37, Kjbhvn. V.

Telf. 2544.

Dansk og udenlandsk

religiøs Litteratur

— føres altid paa Lager. —

Felix Schmidt,

Optisk & elektr. Instrumentmager.

Nørrevoldgade 68 (lige for Vendersgade)

Tegnebestik fra 2 Kr. Ridsefjedre og Passere slibes á 0,15.

Redaktør: Knud Pontoppidan, Helenevej 1 B. Tlf. 32,007.

Annonceekspeditor Poul Vendelbo-Petersen, Kingsgade 15. Telefon Vester 1634 x.

Fr. Jensens Bogtrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

Nr. 5.

I. Aargang.

Enkelt Nr. 3 Ø.
Maanedlig 10 „

Den 3. Marts 1909.

Udkommer
1 Gang ugentl.

„S. S. B.“ Fastelavnsfest.

Man maa give den berygtede Brandermaker Ret, da han sagde: Hvad Lighed er der mellem Magnus Lindhard og S. S. B.? — Der er ingen smalle Steder!

Fastelavnsgildet var virkelig ligesom M. L. fyldig og oplivende.

Der vrinklede med morsomme Dragter, saa det var intet Under, at Gadens Publikum stor-medede Pladsen for at se paa Herlighederne. 1. Præmie fik V. Jacobsen i 2 M. B. for en licks Indianerdragt. Jeg var nu mere indtaget i Leif Lange i 4 M. B., som var den sødeste lille Bachfisch — jeg ved nok hvem hun lignede; men jeg siger det ikke. Saa var der Isbjørnen Cohn i 4 M. B., Munken Krüger i 3 M. B., Buffalo Bill: Harald Nissen i 4 M. A. og m. a.

Selvfolgelig begyndtes der med Tondeslagning. Helge Lorenzen i 2 M. B. blev gan-

ske uforskyldt Kættekonge. Præmie: en flot norsk Kæde. Efter at O. Olsen i Real, trods al sin Dygtighed, havde faaet de Klø, der tilkom ham i Hugning, fulgte en særdeles smuk Opvisning af et Gymnastikhold af mindre Elever. Endskønt der kun blev opvist Forberedende Øvelser, var det meget morsomt at se den Sikkerhed, der var over Øvelserne.

Endelig kom den længselsfuldt ventede Komædie, en Parodi paa Kærlighedsstykker, hvor den „Elskede“ tager Gift og mærkeligt nok dør, men heldigvis lever op igen i Enden. Hugo Juhlin spillede den „giftelystne“ Dame med en bedaarende Maske og rigtig affekteret, som en saadan ung Kone bør være. Hans (eller hendes) Tilbeder spilledes udmærket af E. Abrahamson, P. V. Petersen, den unge Dames Fader, var udmærket maskeret og spillede ogsaa rigtig godt, men undertiden lidt overdrevent. Da der blev kastet to „Buketter“ op paa Scenen, før han frem og greb dem, som om

de var tiltænkt ham. De var vel nærmest bestemt til de Elskende. Sven Knudsen var en meget troværdig Madam. Ganske morsomt var det, da Tilskuerne blandede sig i Komædien og at Hr. Woldike endogsaa kom frem for at tale dem til Rette. Mange troede lige i Begyndelsen, at det var Alvor. Efter Stykket maatte alle „Skuespillerne“ frem og takke for Bifaldet, „som tordnede fra det mægtige Amfiteater“. Saa traadte Madam Knudsen frem og holdt en lille Tale, hvori hun takkede Hr. Woldike for hans Ledelse af „Skuespillerne“ og opfordrede Forsamlingen til at raabe Hurra for ham, og som han sagde, saa skete det. Før Stykkets Begyndelse var der blevet beværtet med Chokolade og Boller. ligesaa mange man kunde spise. Jeg for min Part spiste kun 15. men jeg saa mange. der var flinkere. Slutningen af Festen fandt Sted paa Legepladsen, hvor Forhindringsløb og Tovtrækning o. s. v. afløste hinanden. Festen sluttede med „Gramsning“ af Appelsiner. Jeg fik 3 — — i Hovedet, men ingen i Lommen.

Oda J.

Vi har modtaget følgende:

Til „The English Society“.

I „Det Nye“s Numer af 10. Febr. var der en Artikel „Taknemlighed“, angaaende „T. E. S.“. Af Artiklen fik man uvilkaarlig den Tro, at hele Skolen vilde nyde godt af denne Forening, men man synes ikke at erindre, at den kun kommer højest lidt over Halvdelen af Skolens Elever til gode, idet Mathematikere og Realister er udelukket. Men hvorfor er det da ikke tilladt Matematikerne Adgang?

Er det fordi, at de, som nogen siger, ikke vil kunne følge med efter nogen Tids Forløb, og man vil maaske ikke have nogen i Foreningen, som ikke kan deltage i de aandrige Diskussioner?

Eller er det maaske fordi Foreningen udtrykkelig skal være reserveret de Dreng, der vælger at gaa den sproglige Retning. Der kan endnu tænkes en Grund: Medlemmerne af „The English Society“ føler sig maaske for ophøjet til at omgaa Mathematikerne; man hører jo tit: „Uh! de Mathematikere.“

I hvert Tilfælde synes jeg nok, at „T. E. S.“ i lige saa høj Grad skulde værne om Matematikernes engelske Talega-

ver, som den tager sig af de nysprogliges; selv om disse sidste har 5 Timer Engelsk om Ugen, medens Mathematikerne kun har to.

* * *

Vi har bedt Bestyrelsen af „T. E. S.“ om at svare paa dette Angreb, og den har da velvilligst sendt os følgende:

Mathematikere kan udmærket godt blive optaget i Klubben, saafremt de er særlig engelskdygtige. Iøvrigt maa den ærede Indsender hellere henvende sig personlig til Sekretæren, eller, hvis han hellere vil det, laane vor Protokol og læse den igennem.

P. B. V.

E. A.

FRIMÆRKESAMLERE!

Frimærker fra alle 5 Verdensdele haves i stort Udvalg. Spec.: Skandinaviske.

Carl Nielsen,
Værnedamsvej 6.

Skolens fastansatte Embedsmænd.

—:—

Organist E. Abrahamsen.

Orgelspil lyder ud fra Salen. Der er dog ikke Morgensang. Nej, det er kun Organist Abra-

hamsen, der spiller „Morgenhansen“ en Gang igennem, førend den skal spilles til Morgensang. Ude paa Stentrappen staar Inspektøren i Færd med at ringe. Knevelen danser imod Klokkens Malmsider og sender en øredøvende Larm udover Pladsen. Nede i Salen farer Organisten op ved Lyden og staar et Øjeblik og stirrer paa den lave Stol, man har betænkt ham med. Han vender sig om og ser hen paa en af de store Skamler, der staar henne under „Bukken“. „Saadan en, stillet paa Højkant, maatte dog være tilstrækkelig høj“. Ja, man kan sandelig mærke, at Organisten er vant til at sidde paa et højt Stillads, naar han spiller hjemme. Jeg tror i hvert Tilfælde, at saadan en Skammel vil være alt for høj, ligesom „Altid frejdig“; den er ogsaa for høj; den gaar nemlig helt op til det høje „d“, og det kan Inspektøren ikke saa godt tage. Den bliver heldigvis snart transponeret. — — — — —

Organist Abrahamsen ramter ned ad Trapperne til Kælderen, farer ind i Omklædningsrummet, et Blik i Spejlet, et Nik til den her posterede Lærer, — og Organisten træder ind i Salen. Abrahamsen kommer (i Modsætning til Organist Hansen) altid

for tidligt ind i Salen. Men han kan nemt faa Tiden til at gaa: Efter endelig at være kommen til Rette og have rykket Stolen utallige Gange frem og tilbage samt givet Orgelværket nogle forsvarlige Puf for at faa det til at staa lige, begynder han at nikke til „Venner og Bekendte“, der staar uden omkring ham, eller ogsaa børster han Tojjet og renser Negle. Naar han endelig faar begyndt, er han lidt nervøs, men efter 4 Takters Forløb er han fuldkommen „Herre over sit Spil“, med mindre en af de nærmeststaaende begynder at synge falsk. Der gaar da en let Skælven igennem ham, som forgrener sig helt ud i Fingrene, hvorfor Spillet ofte lyder lidt rystende; thi han taaler ikke disse falske Toner saa tidligt paa Dagen. For 2. Vers begynder sender han Vedkommende et rasende Blik. Men pludselig slaar det ned i ham: „Tak Skæbne. Vi skal have Historie i Dag. Det er nok bedst at gaa Lektien en Gang igennem.“ Og han begynder i „Svend Esstridsson, Knud den Hellige og Magnus Barfod, der dode 1003 — — — —?“ Han spiller ganske mekanisk; han opfatter lige Ordene: „Ingen maalte Livets Traad, derfor lad os ile“ — — — — Han gaar videre i Historien:

„Sveavælde, Garderige, Nowgorod, Miklegaard — —“ o. s. v. 2. Vers er færdig. Organisten er alt for optaget af hvorvidt „Wallingastreet“ blev anlagt fra London til Sydrenden af Wales eller til Nordrenden. Han begynder trostigt paa 3. Vers, 3. Vers, som aldrig synges i Salen. Men Herregud, det er da heller ikke let at huske, om man har spillet Salmen 1 eller 2 Gange igennem, naar man sidder med den modbydelige Tanke, at man kan risikere at faa „3 Minutter“ i Historie — — — — 3 Takter inde i „4. Vers“ opdager Organisten sin Fejltagelse. Havde Organist Abrahamsen nu været nervøs den Dag, saa nervøs, at han ikke vidste, hvad han gjorde, saa var han sikkert, for at redde sig ud af Kniben, slaaet over i Griegs „E-Moll Sonate“ og derefter sluttet af med den nyeste Varieté-Melodi. — Men heldigvis var han ved sine „fulde fem“ og klarede Skærene ved en lille Vending over til Efterspillet. — Ja, saadan kan det gaa, naar man har saa megen Historie for — — — — — Dog, mon det var Historie, han tænkte paa hin Dag. Det kunde jo lige saa godt være, at han tænkte paa den sidste Balafte, paa de smaa Baldamer, paa „Irmelin Rose“ og paa Valsøne

„Irmeltn Rose“ og paa Valsene af „Bohéme“. — — —

Tonerne fra Orgelet er forstummet. De sædvanlige Ord lyder over Salen: „6. Latin og 2. Gymnasie. 1. Gymnasie bliver staaende, hvem skal Realklassen have — — —“ o. s. v. Organist Abrahamsen rejser sig op og stammer nogle undskyldende Ord til Inspektøren. Men ingen fik at vide, hvad der havde gjort Organisten saa tankeløs hin Mandag Morgen.

H a b a k u k.

Mistænkt.

Novelle af *Poul Vendelbo Petersen*.

—:—

(Sluttet.)

3 Aar var gaaet.

En Dag kom en Fangevogter ind i min Celle, lukkede Døren op for mig og sagde, at jeg kunde gaa. Jeg var forbavset. I det Øjeblik vidste jeg ikke, om jeg skulde le eller græde. Jeg kunde gaa! Var det maaske op til Dommeren? Jeg spurgte ikke, jeg var bange for at faa det sidste at høre, men saa sagde han, at jeg kunde gerne gaa, jeg var fri.

Min første Opgave var, da jeg stod paa Gaden, at finde min Kone.

Jeg søgte hen til min forhenværende Sagfører, han maatte jo vide, hvor hun var.

Den gamle Mand blev hjertelig glad ved at se mig, og vi talte længe sammen, og da jeg spurgte, om han vidste Grunden til min Anholdelse, rakte han mig en gammel Avis, hvori der stod følgende:

Krudtfabrikant Darly er imorges blevet anholdt som mistænkt for at have staaet i Ledtog med de Anarkister, der dræbte Guvernør Pantykoff.

Jeg var skrækslagen. Det var altsaa Grunden! Nu indsaa jeg først, hvor farlig min Profession havde været.

Da jeg spurgte efter min Hustru og min lille Datter, formørkedes Sagførerens Ansigt.

Han fortalte nu, at min Hustru var bleven vanvittig og var død paa en Sindsygeanstalt et halvt Aar efter min Anholdelse, og at mit Barn var i Pleje hos ham.

I det samme kom en lille Pige ind i Værelset, og da Sagføreren hviskede hende noget i Øret, ilede hun hen til mig med udstrakte Arme, idet hun raabte: „Fader, Fader!“ Og da hun sad paa mit Knæ, sagde hun: „Men Fader, sikken et hvidt Haar, Du har.“

Taarene løb mig ned af Kin-

derne. og jeg trykkede mit Fremtids Haab til mit forpinte Hjerter.

Da jeg havde Penge nok. afrejste jeg et Par Dage efter til Italien for at søge at blive rask.

Men endnu den Dag i Dag tænker jeg paa min stakkels Hustru. hvor hun har lidt. fordi Rusland har fejlet. set overfladisk paa en Sag. som de burde have undersøgt nøje. Min stakkels. stakkels Hustru! Og Darly begravde sine Hænder i sit hvide Haar. medens Taarene løb ned af hans furede Kinder.

E n d e.

Heindrinch.

—:—

Bylden er hans Navn, og de kender ham vel uheldigvis alle. Denne vældige Kødstang. der vælter af Sted med et nægtigt Grin paa sit naive Ansigt og med en uhyggelig Brølen. der minder om et andet Rovdyrs. Han er Redaktør af et Blad og Specialist i Hestebid. Hver Dag kan han nye „Tricks“ saavel paa dette sidste som paa andre Omraader. Saa er han tillige Bokser. og under sit bildrende Trav ned ad Skolens Trapper deler han Puf og Stød til alle Sider med sine umaadelige Næver, og i hans Køl-vand tumler en Flok Drengene rundt

bandende, skældende og — — forslaaede.

Naar han er færdig med at „bokse“ og med at uddele Hestebid, tager han fat paa andre „Virksomheder“. Han er nemlig Sautler paa alle Slags spidse Genstande. som han altfor hyppigt bruger som Angrebsvaaben mod adskillige Dreaages kodfulde Dele. Har han en Dag glemt denne sin kostbare Sanding af Naale, der forresten indeholder baade inden- og udenlandske Sorter i forskellig Form og Størrelse med tilhørende Brugsanvisninger, er han ganske fortvivlet og ved ikke, hvad han skal tage sig for. Men hans mægtige Hjerne (**N.B.** i Størrelse) finder snart paa Raad, og rask tumler han ned til Pedelus, stjæler en af hans Syle og arbejder med den. I Ro er han aldrig. Har man endelig Fred for ham et Øjeblik løber han Byerinder, er optaget af sin Redaktørvirksomhed eller sidder hos Schmidt. Han er Stamgæst, og mere end Fortjenesten af Bladet omsættes her. S. S. B. har derfor ikke kunnet udkomme i lang Tid. Hans Navn er Heidruk eller Heindrinch. — I aandelig Henseende er han — — naa Basta

—: o.

Forlang altid

ENGEL & KISKY's berømte

Sukkervarefabrikater.

Ecce Ego Cigar ^{A/s} Vesterbrogade 56.
Falkoneralle 88.

Bedste Cigaretter & Cigarillos. Forlang Oplysning om vort

Præmiesystem.

Talke-Biografen.

Hj. af Grundtvigsvej og Falkoneralle.

1. Gennem New-York. Interessant.
2. Den blinde Moder. Dramatisk Skildring.
3. Dobbeltgængereren eller Professoren med Tryllespejlet.
4. Første Ministeren. Drama fra Middelalderen.
5. Svigersønnens List. Humoristisk.

Forestilling 4—11.

Skolens Elever har Adgang for 5 Øre.

Elevernes Forældre 10 Øre.

Ekstra Forestilling for Skolen efter Aftale. **Tlf. 5838.**

Nyt Program hver Fredag.

Lomme-knive.

Artikler
for Slæjd.

Isenkramhandel,

**O. Olsen,
Værnedamsvej 6.**

Skedeknive.

Knalrør.
Skøjter.

Tegn Abonnement paa

„DET NYE“.

10 Øre pr. Maaned.

Peter & Co.

Vesterbrogade 70 Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51 Tlf. Godthaab 184 y.

har de friskeste, bedste og celikateste
CHOKOLADE, DROPS, CONFECTURE OG MARCIPAN.

HUSK!! Lakritsaffald á 15 Øre ¹/₄.

≡≡≡ Alt til Fugl og Fisk. ≡≡≡

Heinrich Falck, Værnedamsvej 5.

Felix Schmiét,

Optisk & elektr. Instrumentmager.

Nørrevoldgade 68 (lige for Vendersgade)

Tegnebestik fra 2 Kr. Ridseljedre og Passere slibes á 0,15.

TEGN ABONNEMENT PAA

„DET NYE“.

10 ØRE PR. MAANED.

Redaktør: Knud Pontoppidan, Helenevej 1B. Tlf. 32,007.
Annøneekspeditør Thorkild Lepper, Oehlenslægersgade 9.
Fr. Jensens Bogtrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

Nr. 6.

1. Aargang.

Enkelt Nr. 3 Ø.
Maanedlig 10 „

Den 18. Marts 1909.

Udkommer
1 Gang ugentl.

Sammenskudsballet.

—:—

Da Skoleballet blev aflyst, haabede de fleste paa et Sammenskudsbal, men i Begyndelsen var der ingen Udsigter dertil. Snart gik det Rygte, at der ikke blev Bal, saa frenkam der Rygter, som sagde det modsatte, indtil endelig alle Rygter blev slaaget til Jorden med et Slag, nemlig ved Tilsynekomsten af en Liste, som indbød til Sammenskudsbal. Ballet var saa godt som sikret, da der ikke krævedes mere end ca. 15 Par, og disse blev da ogsaa hurtigt tegnet. Ballet afholdtes, som sædvanlig, i St. Andreas Ordenens Lokaler i Frederiksberg Allé. De, som havde Adgang til Ballet, og som dog ikke tegnede sig, har kun Grund til at fortryde deres Dumhed, thi Ballet var omtrent „Idealet af et Bal“! Komitéen, som bestod af *Aage Reventlow* (II. G.), *Gustav Werner* (II. G.) og *Valdemar Petersen* (II. G.), havde ikke drevet den af i nogen som helst Retning. Der begyndtes, fornuftigt nok, med

den materielle Del af Festen, som var „superb“. Der blev selvfølgelig holdt Tale, men ingen saa fornuftige, saa de bør nævnes her; derimod var der en Del udmærkede Sange, hvori der selvfølgelig ogsaa hentydedes til „Det Nye“s Tilsynekomst. For de „nok sagt“, som ikke tegnede sig til Skoleballet, vil jeg citere følgende Vers, som fortjener al Opmærksomhed:

Moder! Jeg vil danse, lad mig
gaa derhen.
Kommer Du og plager mig med
Skolebal igen?
Mo'r, hvor kan Du tro det, Skole-
bal, nej, nej,
Laver man blandt Schnekløths
Skoles Dreng e j.

o. s. v.

Verset vakte ogsaa vild Jubel om *Hans Georg Koføed*, som ved Bordet var ualmindelig livlig, vel for livlig, thi Resten af Aftenen saa man ham ligge i yndefulde Stillinger paa 3 Stole, modsat *E. Wærum*, som var Damernes Ven hele Aftenen. Blandt Deltagerne saa man, ikke uden en

vis Vemod, to gamle Veteraner, nemlig: *H. Ovesen* og *E. Malling*. De havde vist ikke forandret sig Spor, de lignede almindelige „Skolefjølser“.

Ballet, som var uhyre morsomt, sluttede ca. Kl. 4, men de fleste blev til Frokosten, saa Klokkeren blev ca. 5 inden man kom hjem — og i Seng, for at staa op efter 2 Timers Søvn. Som sagt, de, som ikke var med, kan med god Grund skælde sig selv ud for Fjols og andre, under denne Klasse hørende Ord. V.

Lykkelig Rejse.

—:—

Det er nu nogen, der har det godt. Som for Eks. Lærerne. Hver Dag færdes de i alle vi rare Drenges + unge Menneskers Selskab, og naar de saa (mærkværdigvis) bliver trætte af det, tager de Orlov og fordufter ligesaa hurtig som en Dreng, der ser Hr. Møller paa Gangen. Det gør Hr. Zarpent da. Og det er dobbelt kedeligt. For han maa ikke alene (for Sundhedens Skyld!) give Afkald paa vort gode Selskab, men vi gaar nødvendigvis ogsaa Glip af hans, det er betydelig behageligere.

Nok med det: Hr. Zarpent rejser, og den 14de Marts er han

rejst — ikke til Fortidens Vidunderland: Italien, men til det Italien, der jo nu heldigvis kendes af mange af os. Den gamle Frase: „Man har jo væ't der“ passer udmærket.

Hr. Zarpent nægter sig ingen Nydelse: Rom, Neapel. Florens. Ingen bedre. Jeg forstaar bare ikke, hvorfor Hr. Zarpent svigter Korsika. Nu har han i snart 30 Aar tyret „Colomba“ og paa forholdsvis godt Tryk set den mexikanske „Bandit“ og maa da snart have Lyst til at betragte saadan en — paa Afstand, Ja, hvad gjorde det for Resten, han traadte nærmere. Hr. Zarpent vilde straks lave ham om til en lille korsikansk, tyktfyldende Bjergrøm — ved en af sine Brandere (Paa Korsika kender de dem antagelig ikke).

Et undrer mig: Hvordan vil Hr. Zarpent bære sig ad med Badningen. — I April begynder Vandet jo at blive lunkent herhjemme. Hr. Zarpent er nemlig Viking, og 6° Vand er næsten for varmt. Der skal være tomme-tyk Is, Klumper og Grødis, og jeg har hørt sige, at „Barbereren“ paa den Slags Sundhedsanstalter er Savskærer. Hans Værktøj kan nemlig lettere fjerne Vikingernes stiv- og indefrosne og derfor højt generende Skæg- og Haarvækster —. Men naar nu Hr. Viking Zar-

pent kommer ned til Vand paa 15—16°? Det er jo ganske utaa- ligt. Jeg har derfor ogsaa en Anelse om, at et transportabelt Kuldefrysingsanlæg bliver anbragt i den største Rejsekuffert.

Døg naaber jeg, at disse omfattende Rejseforberedelser ikke vil opfylde Hr. Zarpents Tanker saa meget, at der ikke kan blive Plads for „Det Nye“s hjertelige Onsker om en fornøjelig og behagelig Rejse. *Da.*

Skolens fast- ansatte Embedsmænd.

III.

—:—

Kordrengen.

Kl. 9 staar Hr. Wøldike paa sin kolde Stuetrappe. Han rasler utaalmodigt med de 87 Nøgler til Helligdommen.

En af Organisterne slentrer Morgengnavent ned.

„Er Sven i Skole?“ spørger Hr. W. — „Næh“, lyder Svaret i Reglen. (Sven plejer nemlig oftest at komme 1 Time for sent). I Dag er han her dog. Men da han stadig ikke viser sig paa Skuepladsen, forsvinder Hr. W. skyndsomt ned i de uinderste Regioner.

Et Øjeblik efter kommer Sven farende ned ad Trappen med sin grønne Tegnebog i den ene Haand, en Blyantsstump i den anden og et Bundt Kvitteringer under Armen.

Rask noterer han det sidste Offer, putter Blyantsstumpen i Munden og hamrer løs paa det lille gule Skab, der straks springer op. (Den syvogfirsindstyvende Nøgle er fuldstændig overflødig). Af de mange mystiske Herligheder, det hemmelighedsfulde Skab rummer, fremtager han den bekendte sorte Nodebog, der er Ophav til de Klagelyde, der udstødes ved Morgensangen. Maser saa videre efter Hr. Wøldike.

I Gymnastiksalen naar han baade ham og Organisten, der tænderskærende og sveddryppende slæber Orglet frem. Hr. Organissimus føler dette som et for en Kunstnersjæl nedværdigende Arbejde og opløfter derfor et „Korfordægtigt Hyl mod „Bælgetræderen“, som i vild Flugt forsvinder i „øverste Ribbe“ op for at lukke de 13 Vinduer. Termometret paa Væggen viser nemlig i Øjeblikket ÷ 2 Grader. Men den „svedduftende“ Sal maa da udluftes.

Saa kan han endelig i Ro anbringe sig i Hovedindgangen og hengive sig til Nydelsen af sin „medbragte“, som han altid be-

gynder paa lige fra Morgenstunden.

Efter Morgensangen kommer han som Amen efter Bønnen. Men sikken et Besvær han har med det Voksdug. Det er for Resten ikke saa mærkeligt; for der er baade Hulhed i det og en 4—5 Dreng, der skal hjælpe til, og som saa staar og faar de mange valne Tommelfingre i Klemme — Rutsch, paa Plads med Orgelværket, op med „Salmebogen“ og med de 3—4 Minutter kan komme for sent op i Klassen, er „Kordrengen“s Gerning endt for den Dag.

Undertiden hænder det, et en af de ærede Kunstdyrkere eller Organissimusser ikke føler sig tilfreds med det lille „Værk“ og saa fortrækker til det større i „Sangsalen“ — Om han nu mest bruger „den sorte“ til at kaste i Nødden paa de Unger“ han løber og laver Fest med der eller noget andet, det ved jeg ikke, nok er det: næste Morgen ligger den ikke i sit skumle Skab — og der bliver stort Bastyr. „Kordrengen“ forsikrer højt og helligt sin lamseede Uskyldighed, men hvor er Bogen? Han styrter rundt i hele Skolen paa begge Sider af Plankeværket, afsøger Skabe og Kulrum (der plejer undertiden at være skjult den Slags nødvendige Ting, saasom Gymnastiksko, Poser osv.),

Morgensangen er næv ved at blive aflyst (det sker kun ved de aller sjældneste Lejligheder) og endelig findes de saa savnede og efterlyste Kompisitioner i en Krog i „Syngehallen“. Men hvordan den er kommen der, er der ingen af Organissimusserne, der kender til.

Det er et herligt Folkefærd.

Habakuk.

Indsendt!

—:—

Ærede Hr. Redaktør!

Maa jeg gennem faa borgerlige Ord, faa Tilladelse til at udtale min Mening om den smukke Artikel: „Saa Du Røgen“.

Maa jeg for det første takke Dem og hele det øvrige Aktieselskab for den smukke Compliment, som De har overrasket Realklassen med i Form af „Røg“; maa jeg spørge om alle vi Realister er Køer fra Rødby?

Maa jeg dernæst oplyse Dem om, at der i den „uforlignelige“ Realklasse hersker megen Sorg, — der bliver daglig brugt ca. 16 Lommetørklæder pr. Mand — over at Skoleballet er blevet aflyst (Hvorfor ikke unde os den „Lyst“), og at vi alle sammen paa en lang og en kort nær havde tegnet os til Ballet, ja endog „den krøllede Dreng“ med 4 unge Damer,

Paa Grund af Valgtravlhed i Trykkeriet udkom intet Nummer i sidste Uge.

hvoraf den ene lige var fyldt 90. Da vi fik at vide, at Ballet var affyst, stillede en fremragende Idiot (aah, om Forladelse) fra vor Klasse sig straks i Spidsen for at lave et Privatbal.

Jeg haaber, De kan se, at vi er uden Skyld i det affyeste Bal, og beder Dem samtidig om at fri os for Deres „Skyldregn“ af Røg-Complimenter.

Deres sørgende
Realist.

En Ide!

Der er i disse Dage fremkom-
men en Idé, som er ligesaa fjol-
let som ubeskeden. Ideen er i
Korthed følgende: som bekendt
blev alle Klasserne fotograferede
for nogen Tid siden; der blev et
Billede tilovers af hver Klasse,
dette Billede uddelte Hr. Wøl-
dich forleden Dag, idet han til-
lod hver Klasse at gøre med Bil-
ledet hvad de vilde. Nu er der
en eller anden „haabefuld“ Yng-
ling fra II. G., som har læet den
„vidunderlige“ Idé, at hver Klas-

se skal lade deres Billede ind-
ramme og hænge op i Klassen!
I Sandhed en smuk Pæydelse, som
selvfølgelig er langt smukkere
end de Raderinger, som nu „for-
gæves forsøger at give Væggene
Liv“. Finder „Ophavsmanden“
til denne „storslaaede“ Ide virke-
lig, at II. Gymnasielasse bestaar
af lutter bedaarende Ynglinge,
som alle er mindst tre Gange
smukkere og mere intelligentere
end deres Forgængere? Eller hvad
er Grunden til dette Anfald af
pludselig Storhedsvandvid, som
har grebet „Idéens Fader“?
ikke alene er „Idéens Fader“
blevet grebet af dette Storheds-
vanvid, men jeg hører, at hele
II. Gymnasielasse ikke blot
gik med til „Idéen“ men ogsaa
modtog den med „mægtige“ Ova-
tioner“, idet flere af „de unge
Herrer“ fra II. G. mente og
tænkte som saa, at han var en
sjelden Skønhed, en „ung Mand“,
hvis Intelligens med Lethed kun-
de maale sig med, (for at tage en
jævnt begavet Mand), f. Eks. W.
Shakespeare; og at han (den
unge Mand) mindst skulde hæn-
ges op paa „den kgl. Malerisam-

ling“, og at denne Ophængning af ham og hans Kammerater i deres Klasse kun var en beskeden og tarvelig Begyndelse til deres vordende — naturligvis — blændende Karriere. Af nævnte Grunde gør II. G. Skolen den „usigelige“ Ære, at tillade den (Skolen) at alholde Udgifterne ved Indramningen af disse 20 pralende selvglade og anmassende *Drenge*. Thi kun fjollede Drenge kan finde paa saadan Idé. De Penge, som Skolen vil koste derpaa, er smidt ud af Vinduet.

Jeg haaber ikke, at de andre Klasser følger dette daarlige Eksempel, givet af „Skolens ældre Elever“.

Asor.

I. G.

Der gaar nogle Individuer i I. Gymnasieklasse, som absolut maa henhøre under Benævnelsen: „Torske“. Der er jo som bekendt en Forening: „The english Society“, her i Skolen. Da der for nogen Tid siden skulde være Møde i denne Forening,

vilde I. Gymnasiet ikke komme, nogle fordi de skulde paa Skøjter, men de fleste, fordi der skulde være Møde i K. F. U. M. Resultatet var, at Mødet i „The english Society“ kun blev overværet af kneben det halve af Medlemsantallet og derved ødelagt. Nu i Morgen, Fredag, skal der være Møde i „The english Society“, men det lader til at den samme Komædie skal spilles, idet I. Gymnasie nægter at møde, da de skal i K. F. U. M. Mon K. F. U. M.s Møde vil blive ødelagt, fordi 8 af deres Tusinder af Medlemmer ikke møder? De 8 Ynglinge skulde dog tænke lidt over, hvad de der gør.

De tænker vist ikke over, hvad det vil sige, at omtrent det halve af Medlemsantallet bliver borte, og over den udsøgte Uhøflighed, de derved viser Foredragsholderen. Der er Møde hver Uge i K. F. U. M., men derimod kun en Gang om Maanedens i „The english Society“.

Boy.

NORDISK MUSIKFORLAG

Vimmelskiftet 38.

-- Største Lager af inden- og udenlandsk Musik. —

Forlang altid

ENGEL & KISKY's berømte

Sukkervarefabrikater.

Ecce Ego Cigar ^A/_S Vesterbrogade 56.
Falkoneralle 88.

Bedste Cigaretter & Cigarillos. Forlang Oplysning om vort

Præmiesystem.

Falkie-Biografen.

Hj. af Grundtvigsvej og Falkoneralle.

1. Set. Kilda, Naturbillede og meget interessant.
2. Slavinden, et meget spændende Drama fra Rom.
3. Parodi paa Tappenstreg, grundkomisk.
4. Den Forældreløse fra Messina, Drama.
5. Naboerne, ustyrligt morsomt.

Forestilling 4—11.

Skolens Elever har Adgang for 5 Øre.

Elevernes Forældre 10 Øre.

Ekstra Forestilling for Skolen efter Aftale. Tlf. 5836.

Nyt Program hver Fredag.

J. C. ANDERSEN,

Juvelér & Guldsmed.

Stort Udvalg i

Guld, Sølv & Pietvarer

Vesterbrogade Nr. 80.

Telf. V. 944 x.

PETER & Co.

Vesterbrogade 70, Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51, Tlf. Godthaab 184 y.

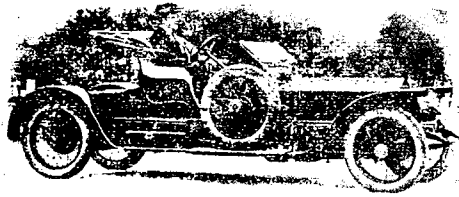
har de friskeste, bedste og delikateste

CHOKOLADE, DROPS, CONFEKTURE OG MARCIPAN.

HUSK!! Lakritsaffald á 15 Øre $\frac{1}{4}$.

≡≡≡ Alt til Fugl og Fisk. ≡≡≡

Heinrich Falck, Værnedamsvej 5.

≡≡≡ *Maanedts-Magasinet* ≡≡≡

ndkommer den 1ste hver Maaned, koster 50 Øre pr. Hefte og bringer altid en Mængde udenlandske Billeder og spændende Tekst. Se f. Eks. Marts Hefkets Artikel om at steppe. Hvert Medlem af Familien vil kunne finde noget af særlig Interesse for sig.

Faa den Gamle til at holde det (6 Kr. om Aaret).

NB. Særlig morsomme Prøver paa unge Disciples „danske Stile“ modtages med Tak af Redaktionen, som gerne vil aftrykke saadanne i „M. M.“

Redaktor: Knud Pontoppidan, Helenevej 1 B. Tlf. 32,007.
 Annonceekspeditor Thorikild Lepper, Oehlenslægersgade 9.
 Fr. Jensens Bogtrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

Nr. 6.

1. Aargang

Enkelt Nr. 3 Ø.
Maanedlig 10 „

Den 24. Marts 1909.

Udkommer
1 Gang ugentlig

De sønderjydske Børn.

Schneekloths Skole udmærker sig snart i alle Retninger; men desværre kun i de daarlige. For-i udmærkede den sig ved at høre til de faa Skoler, som ikke mere kan faa sat et Bal. og nu, hvad der er betydelig værre, udmærker den sig ved at være blandt de Skoler, som om-trent ingen Bøger har givet til „Bogindsamlingen til sønderjydske Børn“. Det er forresten et nydeligt Indtryk, man faar af danske Skoledrengees Fædrelandsfølelse!! Der kan jo kun tænkes to Grunde. For det første kunde det jo være Tilfældet, at Drengene ikke havde nogle Bøger tilovers, som de kunde afse, men det er der saa liden Sandsynlighed for, at jeg vil se helt bort fra det. Men den anden Grund, som er betydelig mere ubehagelig, kan jeg desværre aldeles ikke se bort fra, da den vel er Hovedaarsagen til, at der gives saa faa Bøger, som det er Tilfældet. Grunden er

den: at Drengene, ligegyldigt af hvilken Grund, ikke vil give deres Bøger bort, ikke kan afse et Par Bøger, som de rimeligvis alligevel, før eller senere, „stamper“ hos „Magnus“. Skulde der virkelig gives Drengene af en saadan egenkærlig og gridsk Natur, at de ikke denne ene Gang kan give deres Bøger til de sønderjydske Børn, i Stedet for at tjene de Par Ører hos „Magnus“. Penge, som de alligevel selder op? De fleste, for ikke at sige alle, Drengene har liggende en Del gamle Bøger hjemme, som de ikke selv læser i, og som kun ligger og fylder op, send dem hen til Komitéen, som modtager dem med Glæde, hvis de kan bruges, bliver de sendt til Sønderjylland, og kan de ikke bruges, ja, saa er der jo ikke sket nogen større Ulykke. Og saa har I den Følelse, at I har gjort hvad I kunde, for ikke at sige, at I har gjort jeres Pligt; thi det er kun jer Pligt at søge at værne det danske Sprog nede i Sønderjylland imod det tyskes Indflydelse. Sø-

derjyderne selv kæmper mod „Tyskeriet“. den Smule Hjælp de danske Skolebørn kan sende dem, den kunde de maaske gøre dem en Smule Ulejlighed med! Eller er I bleven nogle socialistiske Træblokke, som kneben nok ved, at der er et Land, der hedder Sønderjylland, og en Gang har hørt Danmark til, ja, for saa kan det ikke nytte noget at tale til jer, for det vilde være det samme som at tale til de blinde om Farverne.

X.

Til S. S. B's Bestyrelse.

(Indsendt).

„Schmeekloths Skoles Boldklub“ har haft mange og store Mangler, men de fleste har den nuværende Bestyrelse afhjulpet, saa der nu kun er faa tilbage, derimellem denne: Hvorfor bliver der ikke ved Generalforsamlingen stemt hemmeligt! Her mener jeg aldeles ikke, at „S. S. B.“ skal skaffe sig hemmelige Rum o. s. v., men kun, at Bestyrelsen skulde udlevere et Stykke almindeligt hvidt Papir til hvert Medlem, som saa kunde afgive sin Stemme og aflevere sin Stemmeseddel i en Hue eller Skaal, som skulde gaa rundt. Det var da meget mere praktisk og for-

nuftigt end den nuværende Ordning.

Den største Ulempe med den nuværende Ordning er selvfølgelig den: at der udøves Valgpress paa de mindre og svage!

Og Valgpresset udøves ikke i det Skjulte, nej tvertimod; de „Gentlemenn“, som udøver Presset, generer sig ikke for at raabe tværs over Lokalet, hvor Generalforsamlingen foregaar: „Nej, vil du bare stemme med os, eller du kan bare vente til bagefter, saa skal du se Løjer o. s. v. i den „Dur“. Og det er da vel ikke Meningen? I alle de Aar, jeg har været i „S. S. B.“, er Afstemningen ved Generalforsamlingen kun en Gang foregaaet skriftligt og hemmeligt, og det var den Gang, Valdemar Abrahamson var Formand.

Det kan godt være, at nogle vil synes, at denne Artikel er fremkommen lidt vel tidligt, da der jo først skal være Møde til Efteraaret, men „S. S. B.“s Bestyrelse skal jo, som bekendt, have Tid til at tænke over Forslaget, og saa se efter i Kassen, om Foreningen har Raad til denne uvendte Udgift!

Haabende paa Svar fra den ærede Bestyrelse for „S. S. B.“ forbliver jeg

Et lykkeligt Medlem af
S. S. B.

Skolens fast- ansatte Embedsmænd.

Organist E. Bentzen.

Nu staar Organist E. Bentzen for Tur; vi vilde nødig smøre noget ned om ham — et Sagsanlæg i disse sløje Tider er sandelig ikke behageligt — men vi stoler paa hans gode Hjerte.

Hr. Bentzen spiller ikke saa ofte nede i Gymnastiksalen, han fryder de Smaa med sit harmoniske og velklingende Spil. Det er dog lykkedes Inspektoren at formaa ham til ikke for ofte at forsomme os „Store“. Hr. Bentzen er en alvorlig Mand, sjældent slaar han et Smil op, men viser bare en svag Antydning til et saadant, vækker det Forbavselse, og hans Kammerater sætter overordentligt stor Pris paa det.

Naar han om Morgenen Kl. 9 gaar hen til Orglet, er det med afmaalte og gravitetiske Skridt, som uhyre minder om en Landsbydegn, der gaar op foran Meligheden.

Spillet vil jeg ikke her komme nærmere ind paa; jeg skal kun bemærke, at det er lige saa roligt og nøgternt som E. B. selv — uden Liv og Farve —

men det behøves heller ikke til Morgensauge. Naar Spillet er forbi, rejser han sig langsomt op, og medens alle de andre Drengene — om Forladelse, unge Mennesker styrter i vild Fart op ad Trapperne, gaar Ernst med adstadige Skridt hen forbi Inspektoren, bukker og gaar med samme Ro op til sin Klasse.

Hvad skulde han vel ogsaa skynde sig for? Han kommer saamænd tidsnok ind i Klassen, og skulde Læreren mod Forventning være begyndt at eksaminere, ja, saa gaar Ernst hen til sin Plads, tager Bogen op — bare rolig, der er ikke noget at haste efter — og tænker i sit stille Sind, at han vist har forsomt noget, ved ikke at komme tidligere.

Hvis jeg var Russer og i Særdeleshed Anarkist, vilde jeg sige, eller rettere skrive, at selv om der blev kastet en Bombe eller antændt en Mine i hans Nærhed, vilde det ikke forandre en „Mine“ i hans Ansigt. Da det imidlertid i Følge Politidirektor Eugen Petersens Anordning af 29. Februar 1909 — se Side 96, Paragraf D 3, jævnfør en tidligere Anordning af 31. April 1908 Paragr. 129 E 5 — er forbudt at være Anarkist, er jeg som lovlydig Borger det heller ikke. Nøjes derfor med at sige,

af Hr. Ernst Bentzen er en dygtig Organist, god Kammerat og Flegmatiker. Dette sidste aldeles ikke sagt til hans Føringelse. Tværtimod!!

H a b a k u k.

Ækvator passerer.

—:—

„Colombo“ forsvandt, dukkede sig blødt ned under Synskredsen, da vi stod sydvest paa med den store Oceandamper „Prinz Regent Luitpold“.

Monsunen suste os gennem Tænderne, saa Resterne af den endnu ikke ganske fortærede „Diner“ næsten floj ned i Halsen.

Det var dog ikke det ubehageligste. Den Sygdom, der populær kaldes „Obrik“, krævede sine Ofre; men det var ikke alle, der vilde „ofre“, nærmest af Hensyn til den knapt sunkne „Hummer naturell“. — Den var virkelig altfor delikat til at give tilbage til sit naturlige Element.

Det gav en temmelig trykket Stemning den første Dag; men inden vi havde naaet Ækvator, var den Gudskelov delvis forsvunden.

Paa den Dag havde vi ogsaa Brug for al vor Lystighed; men

hvad vilde der egentlig ske? At det maatte være noget højt mærkværdigt, tvivlede vi ikke om for hele Besætningen var saa hemmelighedsfuld.

Og vi gik i morderlig Spænding. Endelig kom da Dagen og med glimrende Vejr. — Efter en f. f. Lunch blev alle Passagererne anmodede om at komme op paa Dækket, og der samledes vi saa i opromt Stemning, d. v. s. vi var rigtig „oppe“!

Om man saa Hans Georg Koefoed bevæge sig i rolig Tempo, eller Maanen med nystrogen sort Silkebat paa, kunde man ikke blive mere forbavset end vi blev. For det Syn, der tren os for Øjnene — tænk paa f. Eks. Aksel Jensen, udstyret med en selvfølgelig omfangsrig, kongelig Kappe — af Tang, et vældigt Apostelskæg af Hør saa langt, at han for den Sags Skyld godt kunde bruge det som Overdyne, en Næse lidt længere end hans, der har den længste i Skolen, en gylden Krone, og endelig et Kongespir i Haanden.

Forestil jer en saadan Fremtoning i Spidsen for en ligesaa ekcentrisk Skare. Han har en Kone ved Siden med gyldent Haar, der dog er lidt graaligt. Hun maa altsaa ikke være en ganske ung Pige længere. Aa.

hvorfor ikke? Hvad kan man forlange af udtrevet Tov? Det ovrigte Folge bestaar af Skibets Barber, Læge, Præst og Politi, alle latterlig udstaferede, og af en halv Snees sorte Kanaljer, der under hele Processionen spiller en umaadelig harmonisk Parade-marsch paa Kasseroller, Grydelæg og Redekamme.

Men hvad er det dog for nogle Gutter?,

Det er saamænd Neptun med Kone og hele sin Hofstab. Han kommer ombord, hver Gang et Skib passerer Jordens Mavebælte, og saa laver han et vældigt Staahej.

(Fortsættes.)

En Idé.

—:—

Straks, da jeg læste „Asors“ Kunstkritik over Skon-Ynglinge-
ne, dannede jeg mig uvilkaarligt et Billede af den honourable Kri-
tikus.

Det lignede ikke ganske de skønneste Frembringelser i Kun-
stens Historie.

Kritikus var jo mindre glad ved at skulle hænges op, altsaa fik Fantasibilledet ikke de legem-
lige Fortrin, der efter „Asors“
Mening manglede hos Kammera-

terne, og som nødvendigvis skul-
de være Betingelsen for Op-
hængningen.

Hold op at tud' og trost dig med, at hvis alle de mindre kunne Fotografier skulde smides ud af mit Album, saa vilde det være lige saa tomt som Gangen efter Hr. Mollers Razzia. (Der bliver jo ogsaa et Par enkelte tilbage)

Hvis jeg kun brød mig om noget, der var kunstnerisk skont, kunde jeg jo gaa ned hos Tryde og købe de bedste Reproduktioner af Monna Lisa, Rafacis diverse Madonnaer eller den smækreste Gipsongirl.

Næh! honourable Skønheds-
dommer. Jeg beholder Fotogra-
fierne, fordi de minder mig om
Mennesker, jeg har levet sammen
med eller der paa anden Maade
har Tilknytning til min Tilvæ-
relse. Dem har jeg Lyst til at
betragte — selv om de er
grimme.

Hvis „Ideens Fader“ og hans
Kammerater havde haft den
samme snævre og indskrænkede
Tankegang som Hr. Kunsthand-
ler „Asor“, saa vil jeg indrøm-
me, at de var fjollede.

Men den spændte Gudskelov
lidt videre.

Tænk f. Eks., at hver Klasse
blev fotograferet inden den gik

ud af Skolen og blev ophængt der.

Tror Hr. „Asor“ saa ikke, at det vilde være morsomt for Efterfølgere at betragte disse Samlinger, der havde svedet paa samme Bænke, udstaaet de samme Kvaler — og nydt de samme Glæder.

Overvej hvilken Stoltthed, der vilde være hos en Dreng, naar han kunde pege paa et Billede og sige: „Der sidder min Bedstefader“ eller gaa hjem og sige: „Fader, du hænger henne paa Væggen!“

Var det ikke en ideel Forbin-

delse af Nutid og Fremtid, selv om Bedstefaderen var serveret i Mahogniramme og Glas — og mindre kon?

I d e e n s F a d e r.

Trykfejl.

—:—

I Nr. 6 fremkom der to slen-
me Trykfejl, nemlig Gustav Wer-
ner i Stedet for Gustav
N i s s e n, og Hr. Zarpent i
Stedet for Hr. L a r p e n t.

Tegn Abonnement paa

„DET NYE“.

10 Øre pr. Maaned.

Forlang altid

**ENGEL & KISKY's berømte
Sukkervarefabrikater.**

Ecce Ego Cigar A | s Vesterbrogade 56.
Falkoneralle 88.

Bedste Cigaretter & Cigarillos. Forlang Oplysning om vort

Præmiesystem.

Falke-Biografen.

Hj. af Grundtvigsvej og Falkoneralle.

1. Nizza, smukt Naturbillede.
2. Det stakkess Barn, smukt koloreret.
3. En vulkansk Fortælling, overordentlig komisk.
4. Den utro Tjener, et gribende Drama.
5. Fru Meyers Kat, ustyrlig morsomt.

Forestilling 4—11.

Skolens Elever har Adgang for 5 Øre.

Elevernes Forældre 10 Øre.

Ekstra Forestilling for Skolen efter Aftale. Tlf. 5836.

Nyt Program hver Fredag.

J. C. ANDERSEN,

Juvelér & Guldsmed.

Stort Udvalg i

Guld, Sølv & Pletvarer

Vesterbrogade Nr. 80. Telf. V. 944 x.

Lommeknive.

Artikler
for Sløjd.

Isenkramhandel,

**O. Olsen,
Værnedamsvej 6.**

Skedeknive.

Knalrør.
Skøjter.

PETER & Co.

Vesterbrogade 70, Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51, Tlf. Godthaab 184 y.

har de friskeste, bedste og delikateste

CHOKOLADE, DROPS, CONFEKTURE OG MARCIPAN.

HUSK!! Lakritsaffald á 15 Øre $\frac{1}{4}$.

≡≡≡ Alt til Fugl og Fisk. ≡≡≡

Heinrich Falck, Værnedamsvej 5.

Smørrebrødspapir,
Mellemlægspapir
og **W. C. Papir**

faas bedst og billigst hos

JOHAN DUELUND,
Ny Østergade.

Naar De har stemt paa **Liste C.** saa gaa hen til

Skomager N. Svendsen,

Büllowsvej 5 B.

og faa Deres Støvler repareret.

Confektureforretningen „**Fir-Kløver**“,

87, Gl. Kongevej, 87.

Fineste hjemmelavede Confekt

anbefales meget delikat,

egnet Fabrikat,

CACAO

— KIKS

BISCUITS.

Varene bringes overalt.

Telefon 8729.

Redaktør: Knud Pontoppidan, Helenevej 1 B. Tlf. 32,007.

Annonceekspeditor Thorild Lepper, Oehlenslægersgade 9.

Fr. Jensens Bogtrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

Nr. 8.

1. Aargang.

Enkejt Nr. 3 O.
Maanedlig 10 „

Den 31. Marts 1909.

Udkommer
1 Gang ugentlig

Fryd dig Thalia!

Hvis Lystspilgudinden Thana vilde nedlade sig til at tage Bopæl i en By i denne syndlige Verden, vil og maa hun absolut vælge København.

Ingen Steder dyrkes Gudinden som her. Vi har baade kongelige og ikke-kongelige, private og offentlige Teatre, som alle helliger sig denne bedaarende Gudinde. Nu kommer den sidste nye Hyldest til Musen, — der er stiftet en Teaterforening i Schneckloths Skole. Medlemmerne — eller rettere Skuespillerne — i denne Forening er følgende 6 unge Herrer: Ernst Philipson, Erik og Flemming Lyngge, Anker Nielsen, Thor kil Meyer og Kaj Berggren — alle fra 1 M. undtagen Flemming Lyngge (2. M.).

Som bekendt har Oda Nielsen og Anna Larsen stiftet en Teaterforening. Vi henvendte os til Fru Oda, og sagde — som vi havde ventet — at

det var det rene Vanvid at danne en Forening, naar der nu er kommet en saa farlig Konkurrent. Fruen saa meget nedtrykt ud, og da Anna Larsen fik Nyheden at røre, besvimede hun.

Vi forlod de to nedtrykte Damer og havde Medlidenhed med dem, men paa den anden Side kunde vi jo kun være stolt af vor Teaterforenings Magt.

Foreningen faar sin Debut Palmesøndag nede i Gymnastiksalen, og Programmet er følgende: „Smugler“ og „Det arabiske Pulver“ af Fader Holberg.

(Privat for „Det Nye“). Seneste Efterretning. (Eftertryk forbydes.) Rit. B. 31. „Der gaar Rygter om, at Lederen af „Det ny Teater“, Direktor Lindstrom, vil likvidere. Grunden vides ikke.“

Men nu ved „Det Nye“s Læsere Grunden til denne opsigtsvækkende Handling.

Tilskuer.

En Idé.

—:—

„Ideens Fader“ generer sig sandelig ikke! Han bruger 2 hele Spalter for at skrive om noget, som aldeles ikke kommer Sagen: „En Idé“ ved. Han skriver en hel Bunke Sludder om, hvad Resultatet vilde blive, hvis han tog alle de mindre koonne Billeder ud af sit Album. Jeg kan ikke gøre ved det, men jeg interesserer mig saa uhyre lidt for „Ideens Fader“, samt hvad der hører ham til, her iberegnet hans meget omtalte „Album“ og dets Indhold, baade de grimme, koonne, mindre grimme og mindre koonne, samt de vidunderlig smukke! „Ideens Fader“ skriver noget, om jeg ikke vilde være videre glad ved at blive hængt op, siden jeg gjorde Vrovl. „Ideens Fader“ kan ikke være meget begavet, naar han ikke forstaar mig. Der var kun Tale om II G. heldigvis er der ikke andre Klasser, der har følt sig værdig til at hænges op „til Grin“ i Klassen. Det forvirrede Vrovl om „at gaa ned til Tryde“ o. s. v. gider jeg slet ikke omtale, saa blottet er det for al Fornuft. „Ideens Fader“ slutter sin „harmdirrende“ Artikel med at forsøge paa at udmaale for den spændte Læser, hvor-

ledes det vil gaa, hvis hver Klasse, inden den gik ud af Skolen, blev fotograferet og hængt op i de forskellige Klasser, til Glæde for Efterfølgerne.

Her vil jeg blot, selvsølgelig i al Beskedenhed, gøre „Ideens Fader“ opmærksom paa, at hver Klasse bliver, som bekendt, inden den forlader Skolen, fotograferet, og Billedet bliver givet til Professor Schneekloth, som saa hænger det op i sit Kontor, hvor selve „Ideens Fader“ og andre „Efterfølgere“ kan gaa op og nyde Skuet af de „herlige Ynglinge“.

A s o r

Skolens fast-ansatte Embedsmænd.

—
V.

Museumsassistenterne.

Hr. Møller har lige endt en af sine berømte Rønder ved Sygeklassen og stejler nu med materialistisk Længsel præget i sit Aasyn op for at skylle sine indre Organer med den aromatiske Drik, Pedellen kalder Kaffe; og sine Hænder med ublandet Kommunevand.

Trappetrinenés Suk og Knagen blander sig med en sælsom gi-pende Stonnen fra Nr. 13.

Hvad er dette? Hr. Møllers røngende Trampen hendor.

Da falmer pludselig Rødmen paa min Kind: ledsaget af et Rædselsskrig eller maaske et Triumphyl springer Musæumsporten op, og et forstadshioramaagtigt Billede udbreder sig for mit brune Øje.

Paa Gulvet ligger Bülle. Jeg kender ham paa Haanden, det eneste, der stikker ud fra den Bunke naturhistoriske Fænomener, hvorunder han ligger begravet: Snoglehuse (ægte og forlørne), Bændelorme, Fladlus, Rovdyrkæber, Mennesketænder, Bukser af en Torsk (ikke hans egne), Resedafør o. s. v.

Ehlers springer omkring med sejrersbevidst Mine. I den ene Haand har han det store Skildpaddeskjold, og skiftevis hamrer han med en Pegepind los paa det og „Bülles“ Haand, der krampagtigt flaar i en rigtig levende „Bisse“, en af dem, der er ligesaa sikker Last i Sygekassen (hvorfra de aabenbart efter en af de sædvanlige hidsige Grænsekampe har røvet ham), som en Kobenhavner-Bisse hos Madam Sommer-Græsmejer. Saa er de kommet op at slaas om, hvem der skal have Forret til at pine og „tæve“ ham.

„Bülle“ borer sig „efterhaanden“ frem af Dyngen. Og nu udspilles et fængslende Drama.

Lageret af Pegepinde splintrer snart. Men Ehlers er aldrig raadvild. Rask river han et Par af de store Gevirer ned og faar hurtigt et Horn i Siden paa „Bülle“, der forsøger at proppe „Bissen“ ind i den tilsyneladende rummelige Kuffertfisk — — — — —

Denne „dyriske“ Kamp vilde sikkert have forvoldt de forenede Latin- og Realskoler Tabet af mange vidunderlige Dyreformer + 1 Elev, hvis ikke de dundrende Trin atter havde lydt og med et ganske forandrede Situationen:

„Bissen“ blev med et Spark befordret over paa Sygehjemmet. Naturalierne blev kylet ind i Skabe og Skuffer.

De to „Naturalister“ sad paa Bordet med hinanden i Haanden og dinglende med de lange Skanker, da Hr. Møller entrede og spurgte: „Hvem skal være her,“ og svarede paa deres sædvanlige (!?!) Maade: „Det skal vi“ — — —

Det er jo forstaaeligt for os, hvorfor Hr. Wøldike i den følgende Time ikke fandt rigtig Orden i de udstillede Musæumsnumre og undrede sig over, at Koffertfisken halvvejs havde slugt Bændelormen. — —

H a b a k u k.

The english Society.

—:—

Det er dog en mærkværdig Forening!

Nu blev det endelig med meget Besvær vedtaget den Lovparagraf, at: **M a t h e m a t i k e r e** kan blive **M e d l e m m e r**, eller være **G æ s t e r** ved et enkelt Møde, naar **F l e r t a l l e t** stemmer derfor. Og nu ved sidste Møde. Fredag den 19. Marts, saa man en Matematiker gaa ganske ugenert rundt blandt Medlemmerne, og overvære hele Modet. Jeg spoger i al Beskedenhed: hvordan gaar det til? Der er ingen, som har spurgt mig, om jeg havde noget inod, at den og den Matematiker overværede Modet som Gæst. Ikke en! Da jeg forhorte mig hos Formanden for „The english Society“, hvordan det kunde gaa til, saa fik jeg Svaret: at Matematikeren var **h a n s** (F o r m a n d e n s) **G æ s t**! jeg blev unægtelig noget forbavset over at høre, at Formanden, uden at spørge Medlemmerne om Tilladelse, ganske rolig indbyder en Matematikere. Jeg synes ganske simpelt, det er Topmaalet af Frækhed. Men nu ved d'Hrr. Medlemmer det altsaa: For Frem-

tiden kan enhver af dem, uden at spørge om Tilladelse, tage deres „nuværende **F l a m m e**“ med dem i „The english Society“. Unægtelig bliver Foreningens Mødeaftener morsommere, naar der nu kommer lidt b'andet Hakkelse med. Jeg for mit Vedkommende har allerede indbudt min „nuværende“ til det „store“ Sold i April, hvortil „Pengene er gemt hen.“

Bo y.

Alt til Fugl og Fisk.

Heinrich Fa'ch.

Værnedamsvej 5

„S. S. B“.

—:—

Vi takker det ærede Medlem, fordi han paa en nobel Maade har fremsat sin Mening om Bestyrelsesvalget.

Selvfolgelig kan vi ikke se alle Manglerne selv, og er derfor taknemmelige, naar Medlemmerne vil bistaa os i vore Bestræbelser for at bringe Klubben i den mest fuldkomne Tilstand.

Det omtalte Forhold skal blive ændret og forbedret.

At Klubben ikke skulde have Raad til de eventuelle Udgifter, kan man være fuldkommen rolig for, da dens Finanser i Ojeblikket er usædvanlig gode.

Jeg vil blot anmode „det lykkelige Medlem“ om ogsaa at nævne de Mangler, der muligvis endnu er tilbage, saa vi straks kan gøre vort Bedste for at afhjælpe dem.

P. B. V.

S v e n V. K n u d s e n.

Ækvator passerer.

(Sætning).

Nu standser Havkejseren foran Kaptejnen. Han holder en Tale og dekorerer ham med „Søstjerneordenen“, der er ligesaa stor som et „Kooje“.

Men nu gaar det først rigtig løs. En af Styrmandene, der ikke før er gaaet over Stregen, bliver kommanderet hen til Vandenes Behersker. Denne undersøger ham kritisk og befaler saa Barberen at komme med Sæbe. Styrmanden protesterer; men hvad hjælper det, Barberen og hans Assistent sæber ham ind, d. v. s. i bogstavelig Betydning, thi baade Næsebor, Mundhule og Ører faar sig en gevaltig Omgang. Saa barberes han med en Stump af et Tøndebaand, og til sidst oversprøjtes han med en uhyggelig tykfflydende Blanding af Terpentin og Lampesod.

For at hans Moder dog skal kunne kende ham igen, smides han op i et stort Sejl, fyldt med Vand. Her dukkes han ivrigt af alle de sorte, men det viser sig desværre, at de ikke er ganske ægte. Ved det meget Vand er de efterhaanden blevet Mulatter.

Dog, hermed er Styrmandens Strabadser ikke endt. Han skubbes ind i en lang Sejldugstunnel, en Vandslange sender ham en Straale i Agterpartiet, og nu maa han kravle 40 Alen eskorteret af — — Hvis han skynder sig for meget, sendes Straalen ind fra den anden Ende, saa den arme Synder stadig mærker Neptuns Element.

Naar han endelig kommer ud derfra, har han gennemgaaet hele „Daabs-ceremonien“ og han faar sin „Daabsattest“.

Denne sidste Skik med Sejldugskanalen var vi 87 Passagerer, der gennemgik, og vi fik alle „Daabsattester“. Det var et Bevis for, at man havde passeret Ækvator, og det garanterede, at man behandledes med al skyldig Hønnør af Neptuns Undersaatter, hvis man nogensinde skulde drukne eller paa anden Maade komme til hans Rige. Det blev udstedt af Neptun og signeret og undertegnet af Kaptejnen. Det var med Bevidstheden om at have oplevet noget interessant,

at vi skiltes fra denne muntre svinde. fordi den, som forstaaelig er mange Passagerer imod. Fest og gik ned i vore Kalytter lig er mange Passagerer imod. for at klæde os i „Dress“ til men Fest var det.“

A

PETER & Co.

Vesterbrogade 70, Tlf. Vester 806 y.

Falkoneralle 51, Tlf. Godthaab 184 y.

har de friskeste, bedste og delikateste

CHOKOLADE, DROPS, CONFEKTURE OG MARCIPAN.

HUSK!! Lakritsafald á 15 Øre $\frac{1}{4}$.

Fedttæt prima Smørrebrødspapir pr. Rulle 0,35, pr. Pakke 0 40.

— „ Mellinlægspapir pr. Æske m. 500 Stk. á 0,25.

Prima K'orfri W. C. Papir pr. Rulle 500 Stk. 0,20.

Johan Duelunds Papirhandel. •

Ny O. tergade 7. Telefon 6256.

≡≡≡ Alt til Fugl og Fisk. ≡≡≡

Heinrich Falck, Værnedamsvej 5.

Ecce Ego Cigar ^A/_s Vesterbrogade 56.
Falkoneralle 88.

Bedste Cigaretter & Cigarillos. Forlang Oplysning om vort

Præmies stem.

Tegn Abonnement paa

„DET NYE“.

10 Øre pr. Maaned.

Forlang altid

**ENGEL & KISKY's berømte
Sukkervarefabrikater.**

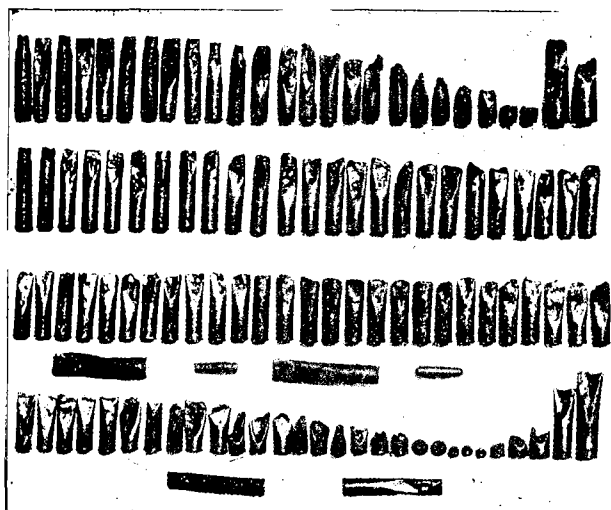
J. C. ANDERSEN,

Juvelér & Guldsmed.

Stort Udvalg i

Guld, Sølv & Pietvarer

Vesterbrogade Nr. 80. Telf. V. 944 x.

Som sidste Bidrag til Enqueten „Vor Sundhed“ bringer vi Billedet af hvad en Strudsmave kan indeholde. En Dyrslæge i Britisk Øst-Afrika blev tilkaldt paa en Strudsfarm til en Fugl, der var syg. Fuglen døde efter nogle Dages Sygdom og Lægen skar Maven op. Der blev udtaget ialt 111 Messing Patroner og 2 Kugler. En Del af Patronerne var halvt bortirrede og i 4 Tilfælde var kun Bundstykket tilbage. Smaaaffældinger af Messing fandtes overalt i Indvoldene, men saavidt Dyrslægen kunde skønne, var Døden ikke foranlediget herved, da saavel Maven som Tarmene ellers var i den bedste og mest normale Tilstand.

Illustrationsprøve fra **Måneds-Magasinet.**

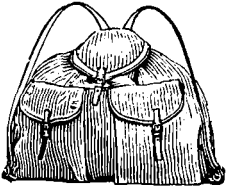

Enkelt Hefter koster 50 Øre og kommer den 1ste i hver Maaned.
Faa den Gamle til at holde det (6 Kr. om Aaret).

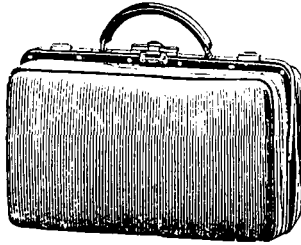
Johannes Neye, Fabrik af Rejseartikler,

Vimmelskaffet 28. København,

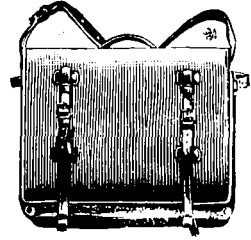
Rygsække.

Imprægneret Lærred
Største Ud. Kr. 1,50-1500.

Rejsetasker.

Faareskind og Oxehud.
Største Ud. Kr. 6,00-38,00.

Turisttasker.

Mange Modeller og
Udstyrelser Kr. 150-20,00

CÆMENTRUM ell. Flydende Porcellain

reparerer alt. 50 Øte pr. Daase.

Standard Monsterforretning,

Vimmelskaffet 45.

Fuldstændig Proviantering

◆ til Fodture og Rejser. ◆

Største Udvalg i

Concerves, Delicatesser, Kiks, Biscuits m. m.

Frederiksberg Concerves Magasiner,

Telefon 3567.

Værnedamsvej 10.

Telefon 3568.

Redaktør: Knud Pontoppidan, Helenevej 1 B. Tlf. 32,007.
Annonceekspeditor Thorkild Lepper, Oehlenslagersgade 9.
Fr. Jensens Bogtrykkeri, Falkoneralle 58.

Det Nye.

NR. 10.

1. AARGANG.

Enkelt Nr. 3 Øre.
Maanedlig 10 -

Den 21. April 1909.

Udkommer
1 Gang ugentlig.

Undervisning.

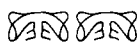
Jeg kom en Dag hen paa Skolen da Klokken var 2¹/₂. Jeg havde glemt mine »Kasjoksko« og ilede nu vel til Mode op ad de jernbeslaaede Trapper for at sætte mig i Besiddelse af disse mig dyrebare Apparater. Ha! Paa sidste Trappes tredie Trin stivnede jeg af Rædsel. Et Hvin saa gennemtrængende og skrækindjagende som kun det bevidste Kvindeskrig fastnaglede min blytunge Fod. Med Frygten præget i mit maaneblege Ansigt hørte jeg Vinduerne klirre og Bygningen syntes at bævre i jordskælvs-lignende Rysten. Det overnaturlige Hyl døde langsomt hen i de mennesketomme Rum. Min Fatning vendte atter tilbage. Med den Aandsnærværelse, der er den store Nick Carter egen, sneg jeg mig med en Smidighed, der

vilde være Patsy værdig, fremad til det Sted, hvorfra det blodstivnende Jammerskrig syntes at stamme. Foran et Klasseværelse standsede mine kattelette Fjed; jeg kiggede ind gennem Ruden og — Løsningen paa det gaadefulde Mysterium var nær. Men hvilket Syn blev jeg ikke Vidne til En stor Dreng med et dyrisk Aasyn pressede hele sin Krop mod Døren ind til Nabo-klassen. Den var ikke ganske klemt til og gennem Sprækken pressesedes gyselige Vræl. — Jeg var maalløs. Hvad betød det? Da smækkede den store Dreng pludselig Døren op. O, hvilket gruopvækkende Optrin. Et Væsen sad ligefrem klistret op ad den anden Mellemdør. Dog erindrede jeg, at have set dets Ansigt, og virkelig: det var en af Skolens mindre Dreng, men med et temmelig forandret Udseende. Øjnene sad som paa

Stilke, Dørfyldningerne var nøjagtig overførte og Næsen havde faaet et uhyggeligt stort Fladeindhold. — Jeg forstod Umen-sket havde mast den uskyldige lille Dreng mellem to Døre. Som et vist Dyr plejede at være anbragt mellem to Negle, sad han her. Dog en anden Tanke slog mig: Jeg saa »Jernjom-fruen« i Nürnberg, men hvor var den blid i al sin Tavshed i Sammenligning med dette talende Torturretskab. — Og hvorfor gjorde denne store Dreng nu det? hvorfor var han grim? Jeg ransagede min Hukommelse for muligvis at finde noget, der kunde bringes i Forbindelse med dette og rigtig: det var maaske en af de Drengene, som gav Ekstratimer til de mindre efter Skoletiden; at det foregik paa den Maade havde jeg aldrig haft den fjerneste Mistanke om. Offeret havde maaske ikke kunnet læsepe »der, die das« for det lærer man jo ikke fast ikke ud i 14 Dage, og havde »Læreren« saa benyttet et nedrigt Middel for at hjælpe paa hans Hukommelse, men derved blev det ikke — O! Øje hold op at se! for Bøddelen fremturede i sine

Umenneskeligheder. Han tog Offeret ned fra Døren, men var sikkert irriteret over dets sammentrykte Tilstand, for han tog den tykke Literaturhistorie og knaldede den eftertrykkelig oven i Hovedet paa »Eleven«, saa denne atter genvandt sin naturlige Form. »Læreren« var ganske ude af sig selv. Han tog Spyttebakkelaaget og søgte at presse det ned over den lamslaaede Skabnings Hoved. Edderspændt rasende over det mislykkede Udfald af den paatænkte Strangulering, gav han sig til at rive spirende Skægstubbe og blødende Neglerødder ud af »Syndebukken«s Hud, men denne gav nu ikke en Lyd fra sig (han var efterhaanden blevet ganske ufølsom) og øjensynlig tirret af den mageløse Frækhed, stoppede det barbariske Uhyre hans Mund fuld af Kridt og lavede Vildbæk ned ad Ryggen paa ham. Men alt hvad jeg havde set var Mildhed i Sammenligning med det, jeg nu blev Vidne til. Den kosaklignende Knokkeldræber stoppede Byttet ind under den ene Katederskammel. Kun det ene Ben stak udenfor, det tog Grumhe-

dens Sejrbærer Støvlen og Strømpen af og i utæmmelig Vildskab sved han med en brændende Tændstig den tynde Hud mellem Tærne. Dumpe Brøl lød ud fra Torturkammeret, da jeg med Kætterbaal flammende lod mine Øjne halvt besvimet tumlede ned ad Trapperne. Jeg faldt i en Snedrive. Aah Gud ske Lov! jeg laa paa Gulvet foran min Seng med Armen om min store Hunds bløde Hals. Siden har det stadig været mig umulig at glemme den Virkelighedsfølelse jeg havde i denne uhyggelige Drøm.

Da.

Kimeren Ebbesen.

Simen nærmer sig sin Slutning, det ser man straks paa Lindhards Bog, som bevæger sig op og ned i nervøs Ophidselse. Pludselig lader Svendsen sin søde Røst høre: »Der skal ringes«, siger han til Kimeren. »Sludder« siger Ebbesen, »den er $7\frac{1}{37709}$ Minut i.« »Hvad,« siger Hr. Ingemann Ottosen. »Ingenting,« svarer tykke Ebbe og Svendsen i Kor. »Naah, vil De saa behage at holde Mund.»

Lidt efter høres nogle dumpe Slag nede fra Kimerens Hjørne. Det er Abrahamsen som begynder at bearbejde Kimerens Ryg for at faa ham til at ringe. Abrahamsen skal op, derfor bliver han pludselig saa ivrig efter at faa ringet. »Sludder«, siger Ebbe igen. »Næh!« der er det ikke, siger Hr. Ingemann-Ottesen til Abrahamsen, det er der hvor der staar »Enter à servant«. Med et mægtigt Brag styrter en Bisse ind: »Je sku sie a der sku ringes«. »Jah«, siger Ebbesen, han vil nødig indrømme at han for at gotte sig over Abrahamsen, ikke har opdaget at Klokken allerede er $6\frac{0}{7}$ Minut i. Han rejser sig langsomt og lukker Laaget op og kimer. Med et Klask smækker han Laaget i igen og begynder at spankulere op og ned af Gulvet. »For Satan, Ebbesen, vi er sgu ikke færdige«. »Naah,« siger Ebbesen og sætter sig. Et øredøvende Spektakel udenfor Døren umuliggør al videre Undervisning. Det er bare Mathematikerne som banker paa. Hr. Ingemann-Ottesen siger: »Saa tager vi derfra. —« Ebbesen er langt borte, helt nede i den an-

den Ende af Gangen, for at forhandle med Redaktøren om Underskudet stadig stiger, eller om Annonceagenten nu igen har snydt Hr. H. Christensen viser sig: »Skal der ikke ringes anden Gang.« »Jo«, siger tykke Ebbe, og saa hurtigt han kan flytte sine smaa delledede Ben, styrter han hen til Kontakten ved Siden af Uhret. Dumm.

Ebbe kan ikke faa Kontakten paa Plads igen, og han vælter i mærkelige Spring sin laskede Krop op ad Væggen. Men ak! Ebbe, Du er for tyk og kort. »Skal jeg hjælpe«, siger Ole og løfter den lille Ebbe op i sine Arme for at han kan faa Kontakten paa sin rette Plads igen. Derpaa bliver han endevendt, trods energiske Protester, et Par Gange, og stod lidt efter igen i almindelig menneskelig Stilling, rasende over, at man skal behandles saaledes, naar man er en af Skolens fastansatte Embedsmænd. O. J.

Svar til „Hr. Asor“

ndskyld Hr. Asor, at jeg atter ulejliger Dem med

en lille Udgydelse. Men Deres sidste Produkt om »en Ide« gør mig det muligt at danne endnu et Billede af Deres ærede Person. Tilgiv, at jeg siger det, men De maa aabenbart ikke være videre intelligent.

Det gør mig derfor ondt, at forlange noget af Dem, jeg indser, hvor svært De maa have ved det. Men at De skal huske, hvad De selv har skrevet, er da ikke noget ubilligt Forlangende. De skrev først, at min Mening var, at alle Klasserne skulde hænges op. Det er rigtigt! Men i Nr. 8 skriver De at der kun er Tale om II. G. — —

Om Forladelse, det var maa-ske alligevel for meget, at De skulde huske al det. Maa jeg give Dem et godt Raad? Læs Deres første Artikler igennem, inden De skriver noget nyt. Hold Fingeren paa, spyt paa den men se fremfor alt, hvad der staar. Indenad kan De da læse, ikke? At De ikke kan forestille Dem en Klasse med Billeder paa Væggen som et interessant Album, tyder jo heller ikke paa stor Intelligens eller Fantasi, vel? At Billederne hænger hos Professoren, er jo meget interessant,

vist navnlig for Professoren og Dem selv, der aabenbart har rig Lejlighed til at komme derop, jeg ved ikke i hvad Hensigt. Men nu vi andre, der ikke saa ofte har det, og heller ikke plejer at være rigtig vel til Mode eller »oppe« naar vi staar i Skolens »allerhelligste«, vi har nok Lyst til at betragte Billederne alligevel — og navnlig i rolig Sindstilstand. Betragt mig endelig ikke som harmdirrende — tværtimod jeg har stor Medlidenbed med Dem.

Hermed afsluttes for mit Vedkommende al videre Diskussion om dette begrænsede Emne.

Ideens Fader.

Hr. Redaktør!

Jeg forstaar ikke rigtig »Asor«s Harme over »Ideens Fader« — ikke saadan at forstaa, at jeg i mindste Maade sympatiserer med Ideens Ophavsmand, men Herre Gud, naar Manden vil hænges op, saa hæng ham dog op. Ganske vist vil det være Synd for Skolens nuværende og

fremtidige Elever, at have hans »Gefjæs« daglig for Øjet — men Børn er altid gladest, naar de faar deres Viltie.

Jeg foreslaar derfor at »Asor« indstiller sine Angreb mod den forholdsvis uskyldige unge Mand og lader ham samt hans Kammerater blive hængt op til Skræk og Advarsel for Ligesindede. Der er nemlig ikke noget saa dumt, som at trodse den Slags Folk, jo mere man søger at overbevise dem, jo stædigere bliver de. Lad ham kun faa Ro, lad ham indse det barnagtige i sin »Idé«, og De skal se Billedet kommer næppe op. Skulde han mod Forventning fremture i sin Forstokkethed, og vil have sit Billede hængt op, siger jeg med en kendt Mands berømte Slagord: »Jeg vil se Dig hængt!«

Med Tak for Optagelsen

Deres ærbødige N. N.

Annonceagenten

redaktionen var samlet!

Vi ventede paa Annonceagenten. Hvad er det . . . Er

det ikke ham, nej umuligt. Det var ikke de sejersbevidste Trin, vor »Expeditør« ellers bruger, nej det var en fortvivlet Mands selvopgivende, tunge Skridt. Endelig kom han.

»Naa, naa, Gamle, ta'en med Ro.« Han svarede ikke, men kylede sin brede »Kunstnerhat« hen i Krogen — Stokken samme Vej.

„Hvad er der saa i Vejen,« spurgte vi.

»I Vejen«, snærrede han, der er det i Vejen, at I kan bide jer selv i Næsen paa, at mig faar I ikke mere paa den Galej.

Bide os selv i Næsen, næh det overlader vi til et vist ungt Menneske i I. G.

Det er mig revnende ligegyldigt hvem I hentyder til med den længe Næse i I. G, men det siger jeg, at opfundet Krudtet har I ikke.

»Det var jo ogsaa Kolumbus, — ham med Ægget — ikke sandt,« spørger vi uskyldigt.

»Ham med Ægget. Tror I, I skal gøre Nar ad mig,« svarer Annonceagenten. Tror I, maaske ikke jeg ved det var ham, der fandt ud af, hvorledes et raaddent Æg skulde behandles.

»Bare han saa havde behandlet »Ideens Fader«, han nærmer sig stærkt det raadne.«

»Skal jeg sige det en Gang til,« snærrede Annonceexpeditøren, »at jeg hverken kan forstaa eller vil forstaa jeres flove Hentydninger. Synes I maaske ikke, I kunde unde dem den Fornøjelse, at blive hængt op, tænk med forgyldte Søm og i Mahogniramme. Jo, Mahogniramme er godt!

Men for at tale om noget andet, har I hørt om Turen til Fyen i Pinsen?» »Næh, hvor skal den gaa hen?»

»Til Ringe blandt andet.«

Bare saa vedkommende Lærer ikke kører i »Ringe« med os.«

»I er komplet umulige i Dag, kan I da ikke sige et eneste fornuftigt Ord.«

»Aldeles umuligt. Vi deler Underskuddet.«

»Underskuddet?»

Ja, eller Overskuddet om Du vil. Men kom igen en anden Dag, gamle Dreng. Har Du faaet nogle Annoncer. Ja, mange, men der er noget forfærdeligt jeg vil fortælle jer.

Saa-aa. Farvel, Du er gaaet.

Nemesis.

En interessant Tur.

Hr. Thayssen og Hr. West leder i Pinsen en 4-Dages Tur til Fyen. Vi opsøgte Hr. Thayssen og med sin sædvanlige Elskværdighed overlod han os en Seddel indeholdende en fuldstændig Rejseplan. Denne Seddet er »fine Ting«, bemærkede han. Om nu just selve Sedlen er fine Ting skal vi ikke udtale os om, men selve Rejsen bliver derimod fine Ting.

Torsdag Kl. 3³⁵ med Toget til Ringe, hvor man venter at være 10³⁸. I Ringe overnattes, og næste Morgen tages med Toget til Kværndrup, og man er i Kværndrup Kl. 7⁴³ — nu skal den smukke Herregaard »Egeskov« beses, »Egeskov« er bygget 1554 paa nedrammede Pæle i Sø, Bygningen er forsynet med »Skoldehuller« og Skydeskaar«. Vældig romantisk — men for at

komme til mere materielle Ting, indtages Frokosten tæt herved. Men der kommer mere endnu, man vil faa »Brahetrolleborg« at se. Det mest seværdige her, bliver absolut Haven, denne er i engelsk Stil, med Broer og Springvand, sjældne Træer og mange andre vidunderlige Ting. Her indtages Middagen — en meget vigtig Ting paa en Fodtur. Efter den forhaabentlige solide Middag gaar man over de fyenske Alper til Faaborg. (Alpe-stok er dog ikke nødvendig.) I Faaborg overnattes. Fra Faaborg til Svendborg over Nakkebølle for at se Baroniet »Holstenschus« — her er ligeledes »Skoldehuller« og »Skydeskaar«. Skydeskaarene bruges ikke mere og kan saaledes ikke bringe Skaar i Glæden. Frokost indtages i Vester Skerninge. Ved Herregaarden »Hvidkilde« faar man en meget ejendommelig Poppel at se (70 Fod høj og 16^{1/2} Fod i Omkreds). Middagen staar parat i Svendborg til alle de forsultne Fodgængere. Nu er vi kommen saa langt frem som til Søndagen, og man sejler med Færgen til Breininge og beser Kirken og Herregaarden »Korstrup« (stor

Have, Strandpavilion osv. osv.) Nu nærmer Rejsens Slutning sig og med Toget Kl. 2³⁶ fra Svendborg tages Afsked fra Fynboernes Land. Aakommer til København Kl. 8².

Det vil sikkert blive en fornøjelig og lærerig Tur, og saa koster den — kun 11 Kr. — siger og skriver elleve Kr.

„Trækfugl.“

„Det Nye“ Gratis - Præmier.

Ned sidste Nummer af »Det Nye« lod vi forsøgsvis en Del Postkort uddele gratis. Ideen slog udmærket an, og derfor har vi denne Gang besluttet at lægge et koloreret Kort fra Udlandet, eller et smukt Prospektkort fra »det skønne Danmark« i hvert eneste Nummer af »Det Nye«.

Foruden Kortene uddeler vi ligeledes gratis en hel Del extra Præmier — saaledes:

H. Rider Haggard: »Kleopatra.« (200 Sider.)

C. Dickens: »Oliver Twist.« (104 Sider.)

Shakespeare: »The merchant of Venice.« (107 Sider.)

Endvidere i Anledning af Hr. West og Hr. Thyssens Tur:

Generalstabens Kort over det sydlige Fyn.

Som femte Præmie gratis 50 Visitkort, smukt trykt paa fin hvid Karton.

Man faar saaledes for 5 Øre »Det Nye« i udvidet Størrelse, (12 Sider), et fint Prospektkort og Muligheden for at vinde en af de 5 udsatte Præmier — det er hvad man kalder fine Ting.

Se Bladet godt igennem; foruden Prospektkortet ligger der maaske en lille Seddel med Navnet paa en af de 5 Præmier. Præmien udleveres ved at give Sedlen til den, som sælger Bladet i I G. Navnene paa de 5 lykkelige Vindere vil blive offentliggjorte i næste Nummer.

Vi kan meddele vore Kunder at »Kug Kassen« Niels Hemmingsensg 10. i kort Tid har nedsat Prisen paa Cameraer — og der er altsaa her en Lejlighed til at erhverve sig et billigt Camera.

— NYE BØGER. —

Udkommen er sjette Bind af Martins Halvkroner Udgave, Rider Haggard: »Kleopatra« i elegant Udstyrelse.

Biografen.

GL. KONGEVEJ 100. HJ. AF ØRSTEDSVEJ

Kuponhefter:

1. Plads 10 Billetter.....	2 Kr. 50 Øre.
2 - 10 -	2 - 00 -
Børn 10 -	1 - 00 -

Børn under 10 Aar gaar paa en Voksenbillet.

Firmas Mærke.

Telef.
7024

CYCLER

Telef.
7024

Orig. B. S. A. og Wanderer.

Alle Sportsartikler i stort Udvalg.

Specialitet: *Fodbold.*

2, Nørrevoldgade 2.

Visitkort fra 1 Kr. pr. 100.

Faas i Bladets Bogtrykkeri, Studiestræde 21.

Redaktør: Knud Pontoppidan. Helenevej 1 B. Telf. 32,007.

Annonceekspeditør: Thorkild Lepper, Oehlenslægersgade 9.

O. A. Niensens Bogtrykkeri, Studiestræde 21.

Prince of Wales

Nye engelske & skotske Stoffer

*til Habiter, Benklæder, Veste, Sommer & Mellempaletots
er hjemkomme for Saisonen.*

Speciel Afdeling for fuldstændig Børneekvipering.

Frederiksbergs største 1ste Klasses

Herre-Mode-Magasin og

SKRÆDERFORRETNING.

Gammel Kongevej 122

Hjørnet af Bülowvej.

Telefon Fire og tyve Tre og tyve.

(= 2423.)

Forlang altid

**ENGEL & KISKY'S berømte
Sukkervarefabrikater.**

Peter & Co.

Vesterbrogade 70, Tlf. Vester 806 y.
alkoneralle 51, Tlf. Godthaab 184 y.
 har de friskeste, bedste og delikateste
 CHOKOLADE, DROPS, CONFEKTURE OG MARCIPAN
 Husk!! Lakritsaffald à 15 Øre 1/4.

J. C. ANDERSEN,

Juvelør & Guldsmed.

Stort Udvalg i

Guld, Sølv & Pletvarer.

Vesterbrogade Nr. 80. Telf. V. 944.

== Alt til Fugl og Fisk. ==
HEINRICH FALCK, VÆRNEDAMSVEJ 5.

Ecce Ego Cigar $\frac{A}{s}$ Vesterbrogade 56.
Falkoneralle 88.

Bedste Cigaretter & Cigarillos. Forlang Oplysning om vort

== **Præmiesystem** ==

Fuldstændig Proviantering
 ❖ til Fodture og Rejser ❖

Største Udvalg i

Conserves, Delicatesser, Kiks, Biscuits m. m.

Frederiksberg Conserves Magasiner,

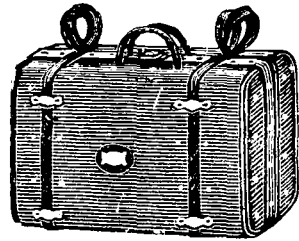
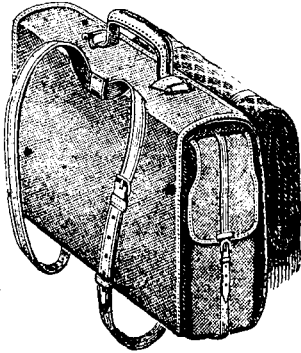
Telefon 3567.

Værnedamsvej 10.

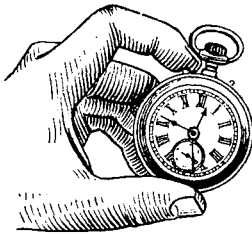
Telefon 3568.

V. Danielsen,

Kgl. Hof. Leverandør.
KONGENS NYTORV 21.

Fabrik af Haandtasker, Kufferter. Rygsække, Turisttasker m. m. m.

Nyhed.

LOMME-VÆKKEUHR,

ægte Staal, med prima Junghans Garantiværk.
Benyttes som et almindeligt Lommeuhr og
kan indstilles. ikke alene til at vække om Morgen, men ogsaa
til at minde Ejeren om det, han til et bestemt Klokkeslet vil fore-
tage sig.

Pris 15 Kr. 2 Aars Garanti.

NB. Almindelige Vækkeuhre
sælges med 1 Aars Garanti for 2,85.

JLLUM

Det Nye.

NR. II.

I. AARGANG.

Enkelt Nr, 3 Øre.
Maanedlig 10 -

Den 28. April 1909.

Udkommer
1 Gang ugentlig.

* *Gratis 30 Visithort.* *

For Udbredelse af vore fine, haandgjorte Kort sender vi fuldstændig gratis i 8 Dage en Prøve paa 30 Stk. med paastrykt Navn efter Ønske samt Prislister og Føitegnelse over hvad der gives for videre Udbredelse af vore Kort ved Indsendelse af tydelig Navn og Adresse vedlagt 25 Øre i Frimærker til Forsendelse og Emballage. † † † † † † † † †

KÖBENHAVN'S KORTTRYKKERI.

Sønder Boulevard 10.

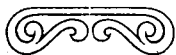
Æren!

 er et Ord, som er ukendt i danske Drenges Ordbog og det er: **Æren!** Der er ingen Ære til for danske Drenge. Ære, tja, det er noget som man siger ved højtidelige Lejligheder, det lyder jo ganske flot, naar man siger: »Paa min Ære!« Mere forstaar danske Drenge ikke ved Begrebet Ære! Jeg

hørte forleden Dag en af de saakaldte store fra II G sige: »Æren, naa det Sludder tror jeg ikke paa! Intet viser tydeligere hvordan Tilstanden er! Her i Danmark kan man udmæket godt staa og skælde en dansk Dreng ud for »Slyngel« og »Æsel« osv.. uden at det frembringer anden Virkning end et fjollet fedt Smil, paa de nok saa bekendte danske Smørhuls-Kinder. Disse fede, dvaske, tunge, klodsede, ligeglade Klumper som kaldes for: »danske Drenge«, tror ikke, der gives andet her i Verden, end dansk Boghvedegrød, med en rigtig glinsende Smørklump i, de mener ikke, at der over det »danske« sove, æde, drikke osv. kuade gives noget højere og bedre! Men der skal skarp Lud til de »danske Drenges« bøvse og fede Hoveder. Jeg ved godt at mange rimeligvis vil »grine« af denne Artikel, men de skulde dog

tænke dem om først, for hvis de sætter det »danske« Grin op, saa stempler de dem selv som »danske Dreng«, af den æreløse, tøsedede, vage Slags! Nu har de runde, trivelige, rødmussede, bævrede fede Sovetryner noget at grine af, nu kan de raabe: *Æh, Hurra, nu faar vi noget, som hedder »Æren«, og det er noget dejligt fedt noget — næsten bedre end.*

dansk Boghvedegrød!

Dilettantforestillingen.

Alle 3 Stykker (for der var nemlig ikke som bebudet 2) var en Fiasko! Ikke saadan at forstaa at Skuespillerne var fuldstændig umulige, tværtimod, men Valget af Stykkerne og mange andre Smaating som der skal til for at en Dilettantforestilling kan blive god og morsom, manglede. Hvad i al Verden var det for nogle Stykker som blev opført? Til at begynde med et frygteligt Rabalderstykke med Mord og en Fader, som ved en Fejltagelse, skyder sin Søn o. s. v. Den eneste man bemærkede i dette

»blodige« Stykke var »lange Lyng«, dels paa Grund af hans Længde og dels fordi han dunkede saadan med sin Bøsse i Kathedrebundene at Pedel Petersen gik i nervøs Ophidselse, for sine kære Kathedrebunde.

»Lange Lyng« skulde lade være med at staa med Hænderne over Bøssepiben, det passer sig ikke for en »rutineret« Smugler, det er kun »Jenser« som skal fotografæres som bære sig saadan ad.

Det andet Stykke: »Peder sidder over, vil jeg gaa meget let over, det kedelige gamle Mumie skulde Skuespillerne ikke have gravet op, og særlig ikke lade Philipson spille Rollen som Peter, da han vist troede at det var en »Sjover«s Rolle han skulde krenere og ikke en Skoledrengs, hvorfor talte han ellers med den modbydelige »Københavnerv Jargon«?

Endelig »Det arabiske Pulver« som selvfølgelig er godt skrevet og som ogsaa blev bedst spillet af Skuespillerne, navnlig »Jøde n«, som spilledes af Bergren, den eneste som i Grunden kunde spille, og som ogsaa var udmærket maskeret. A. B. C.

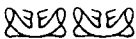
„S. S. B.“'s Dragt.

Da jeg, for nogen Tid siden gennem »Det Nye«, foreslog en ny Ordning ved Afstemningen til Generalforsamlingen, blev den modtaget meget venligt af Bestyrelsen, ja endogsaa blev der lovet at den gamle Ordning skulde blive ændret. Men paa samme Tid, sdurgte Formanden hvad andre Mangler »S. S. B.« havde. Nu skal den meget »ærede« Formand faa Svar. Der har paa de fleste Generalforsamlinger, som »S. S. B.« har afholdt, været Forslag om den nuværende frygtelige Dragt ikke kunde blive erstattet af en ny og bedre, men Forslaget er, mærkværdigt nok, altid blevet modtaget med Uvillie. Paa den sidste Generalforsamling blev der atter toreslaaet en ny Dragt, og man kom endogsaa saa vidt, at man fik nedsat en Kommission, som skulde drøfte samme Emne. Men denne Kommissions Levetid strakte sig imidlertid ikke udover ca. 5 Minuter, da et Medlem nemlig gjorde Dirigenten opmærksom paa, at Medlemmerne maaske ikke

vilde have nedsat nogen Kommission. Godt, Dirigenten foretog en Afstemning, som gav det Resultat, at Medlemmerne ikke ønskede nogen nedsat. Saa var man jo lige vidt. Jeg ved saa godt, at Hovedgrunden til Medlemmernes Uvillie overfor Anskaffelsen af en ny Dragt, er de Udgifter som det jo føre med sig. Men det var der nu endelig Raad for! Hvis Forslaget, om en ny Dragt, gik igennem, skulde der vel anskaffes 200 Dragter, og her er jo ovenikøbet kun tale om *Sweaters*, da kunde det indrettes saaledes, at »S. S. B.« købte alle 200 *Sweaters*, og vilde derved erholde en stor Rabat, saa det godt kunde betale sig for »S. S. B.« Paa den Maade kunde Medlemmerne faa Dragterne billigere, og den største Hindring ved Anskaffelsen af en ny Dragt, var derved overvunden! Saa er naturligvis forskellige andre Grunde med en ny Dragt, der bliver sagt, blandt andet den: at nu har »S. S. B.« haft den Dragt, lige saa længe som den har været til, og saa er der jo ingen Mening i, at tage en ny Dragt. Mod dette Argument er

saa mangé selvindlysende Beviser, at jeg ikke foreløbig vil omtale dem. At »S. S. B.«s Dragt er grim og upraktisk er alle enige om, undtagen de fleste af Medlemmerne af »S. S. B.« og dens Bestyrelse! »S. S. B.«s Dragt er god nok, som V a r m e d u n k, men ikke til Fodboldkamp, hvor Spillerne just ikke fryser! »S. S. B.«s Dragt skulde være: *en rød tynd Sweaters med Halsen og Armene fri!* Bukserne som nu m ø r k e b l a a eller lignende. Jeg haaber at mit Forslag maa blive modtaget lige saa venligt, som Forslaget om Afstemningen. Som „S. S. B.«s Dragt nu er, er den u b r u g e l i g!

Et lykkeligt Medlem.

Pinseturen.

Jeg sidder i Hr. Hartwig Møllers elegante Lejlighed, (Lejligheder synes altid elegante for Interwievers) og forsøger at pumpe H. Møller for nogle Oplysninger om Turen. Han er i Færd med at læse anden Del af P. Muncks Verdenshistorie, og søger at udtyde de Munck'ske

Runer. Runerne har rimeligvis ikke været saa svære, som man kunde vente, for lidt efter rejste han sig, stoppede sin Pibe, mindede sin Kone om at Tobakskassens Bund atter var synlig, stak begge Hænder i Bukselommen og — var saa færdig. Vi giver Ordet til Hr. Møller.

Med Dampere Thy til Halsderfra til Bælum, vi skal gaa langs Bøllemosen og Kattedgat, en ualmindelig smuk Tur. Overnatter i Bælum. Næste Dag gaar vi til den berømte Kilde og Madum Sø og Skørping, hvor vi overnatter. Næste Dag gennem Skov over Ræbild Banker til Nørrelund, Blumes Ejendom. Rimeligvis vældig fin Modtagelse her. Den næste Dag til Hadsund og Mariager Fjord, hvor vi ordentlig skal bade. Det er altså sandt, at man kan bade i Fjorden, Saabye paastaar det modsatte, indskyder vi. Hr. Møller saa medlidende paa os.

Jkke bade, ja men kære det du da tænke dig, at vi kan, nej det er et Foster af Suppes velbekendte Fantasi. Naa — næste Dag til Mariager Kloster. Næste Dag til Hobro og derfra med Toget til Aarhus. Der skal De

vel se Landsndstillingen. Ja, selvfølgelig, hele Eftermiddagen har vi til at beundre de Vidundere, Jyderne kan vise os. Er hjemme Søndag Morgen.

Jamen skal der slet ingen Fodboldkampe være. — Jo hvis jeg kan faa dannet et dygtigt Hold, men som det nu er, tør jeg ikke udfordre Jyderne, siger Hr. Møller. Men vi synes det er baade Synd og Skam at der ikke skulde blive Lejlighed til en eneste Fodboldkamp. Men til en Kamp hører et godt Hold. Derfor hæng i Fodboldspillere og faa Lov at tage med, saa hele Turen kan blive en Sejestournè, baade med Hensyn til selve Rejsen og til Fodboldkampene. Derfor hæng i Sneeklothianere, lad ikke Skolen blive til Skamme, men faa dannet et stærkt og »maalbevidst« Hold. Klem de gamle, og du skal se, de vil nok ofre 20 Kr. paa deres kære Dreng. »Rejs.«

Præmie-Gaade.

Navn og Klasse skal vedføjes paa Sedlen.

Hvor mange Ord er der gennemsnitlig i hvert Nummer af »Det Nye«?

I »Det Nye« vil der i Dag i hvert Nummer findes en Seddel som hver Køber eller Abonnement kan udfylde, idet man skriver hvor mange Ord, man mener der gennemsnitlig findes i hvert Nummer af »Det Nye«. Sedlen skal være leveret inden Kl. 2 til Aksel Høsk i I G. Seddeler som kommer efter Onsdag den 28. Apr. Kl. 2 er ikke gyldige.

Der udsættes flere Præmier, nemlig:

1. Pr. 30 Visitkort, af haandgjort Papir.
2. Pr. 30 Visitkort, af haandgjort Papir.
3. Pr. Johan Bojer: »Gravholmen«.
4. Pr. Kort over det sydlige Fyn.
5. Pr. C. Dickens: Oliver Twist. —

Vinderne af de i forrige Nr. udsatte Præmier blev følgende: Rider Haggard »Kleopatra«, F. D. Holmfeldt i I G. — »The merchant of Venice«, P. Morville i I G. — 50 Visitkort, Aage Petersen i III M.

NB. Endnu har Vinderen af Oliver Twist ikke meldt sig, og denne Præmie udsættes derfor ogsaa denne Gang som Præmie.

Husk: Møde i »The english Society« paa Lørdag Kl. 8 pr. i St. Andreas Ordenens Lokaler.

Fedttæt prima Smørrebrødspapir pr. Rulle 0,35, pr. Pakke 0,40.

— » Mellemlægspapir pr. Æske m. 500 Stk. á 0,25.

Prima klorfri W. C. Papir pr. Rulle 500 Stk. 0,20.

Johan Duelunds Papirhandel,
Ny Østergade 7. Telefon 6256.

N. Hansens Blomsterforretning,

Gl. Kongevej 85.

HJØRNET AF VÆRNEDAMSVEJ.

Biografen.

GL. KONGEVEJ 100. HJ AF ØRSTEDSVEJ

Kuponhefter:

1. Plads 10 Billetter..... 2 Kr. 50 Øre.

2 — 10 — 2 — 00 —

Børn 10 — 1 — 00 —

2 Børn under 10 Aar gaar paa en Voksenbillet.

Forlang altid

**ENGEL & KISKY'S berømte
Sukkervarefabrikater.**

„OSBORNE”

Værnedamsvej 2. 11f. Vester 613 x.

har de friskeste, bedste og delikateste
CHOKOLADE, DROPS, CONFEKTURE OG MARCIPAN

J. C. ANDERSEN,

Juvelør & Guldsmed.

Stort Udvalg i

Guld, Sølv & Pletvarer.

Vesterbrogade Nr. 80. Telf. V. 944.

== Alt til Fugl og Fisk. ==
HEINRICH FALCK, VÆRNEDAMSVEJ 5.

Visitkort fra 1 Kr. pr. 100.

Faas i Bladets Bøgetrykkeri, Studiestræde 21.

Fuldstændig Proviantering
❖ til Fodture og Rejser ❖

Største Udvalg i

Conserves, Delicatesser, Kiks, Biscuits m. m.

Frederiksberg Conserves Magasinør,

Telefon 3567.

Værnedamsvej 10.

Telefon 3567.

Firma Mærke.

Telef.
7024

CYCLER

Telef.
7024

Orig. B. S. A. og Wanderer.

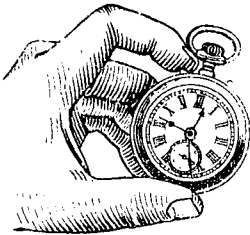
Alle Sportsartikler i stort Udvalg.

Specialitet: *Fodbold.*

2, Nørrevoldgade 2.

Nyhed.

LOMME-VÆKKEUHR,

ægte Staal, med prima Junghans Garantiværk.
Benyttes som et almindeligt Lommeuhr og
kan indstilles, ikke alene til at vække om Morgen, men ogsaa
til at minde Ejeren om det, han til et bestemt Klokketslet vil fore-
tage sig.

Pris 15 Kr. 2 Aars Garanti.

NB. Almindelige Vækkeuhre
sælges med 1 Aars Garanti for 2,85.

JLLUM

Redaktør: Knud Pontoppidan. Helenevej 1 B. Telf. 32,007.

Annonceekspeditør: Thorkild Lepper, Oehlenslægersgade 9.

O. A. Nielsens Bogtrykkeri, Studiestræde 21.

Det Nye.

NR. 12.

I. AARGANG.

Enkelt Nr. 3 Øre.
Maanedlig 10 -

Den 5. Maj 1909.

Udkommer
1 Gang ugentlig.

Ak, ja den Vøj skal vi alle!

Hr. Thayssen er falden for Amors sikre Pil! Han skal giftes med en, i hans Øjne forfærdelig sød ung Dame. Paa Torsdag den 6. Maj 1909 foregaar Exekutionen! Jeg har advaret Thayssen mod dette uhyre uforsigtige Skridt, men forgæves, Hr. Thayssen vil absolut styrte sig i Fordævelsen. Jeg sammenlignede hans nuværende frie Liv for ham, og saa det Liv han kom til at leve naar han blev bunden af en snedig Quind med Q! Altsaa Hr. Thayssen, naar De nu kommer hjem træet af at dunke Lærdomme ind i de dumme Drenges Hoveder er det første De støder paa en vrælende lille Unge, De tager, idet det banker i Deres stolte Faderhjerter, den

søde lille vrælende Unge op paa Deres Skød, lader den lille høre Faders Uhr »dikke« og lignende opmuntrende Ting. Saa gaar De ind i Deres Arbejdsværelse, hvor De finder en anden lille »sød« Unge paa Deres Skrivebord ivrig beskæftiget med at undersøge Blækkhusets Indhold, en Undersøgelse som resulterer i at det ser uhyggeligt »sort« ud baade for Deres »søde« Unge og Skrivebordet, samt endelig for de danske Stilebøger, som laa paa Bordet. En kort Kamp opstaar i Deres Hjerter mellem »Fader Stoltthed« og »retfærdig Harme«, men deres »Fader Stoltthed« sejrer med en stor Majoritet.

Men da De finder en »sød« Unge Nr. 3 siddende i deres rummelige Bogskab, og uden Respekt for Shakespeare og andre »udødelige Størrelser«, flænger og flaar i samme »udødeliges« Værker, saa faar deres

„retfærdige Harme“ Overtaget i Dem og De prygler den „literære interesserede“ unge Mand eller Kvinde, saa samme hylér og skriger op, — — Deres Kone kommer farende skælder Dem ud for en „unaturlig Fader“ osv., De forsøger at tage det hele med Ro, men kan ikke, skælder igen — — indtil De og Deres Kone grædende, og begge bedende om Tilgivelse, synke om i hinandens Arme.

Nu ved De hvad De har at vente! Kom nu ikke og giv mig Skylden, naar De fortryder Deres »ubesindige« Skridt!

Naa, til Lykke alligevel!

×

Fodboldkampen

mellem

K. B. II og S. S. B.s Fodbold

K. B. vinder med 4—1.

(1-0) (3-1).

»S. S. B.s« første Kamp spilles Onsdag den 21. April paa »K. B.s« Bane, og endte, som

ovennævnte Tal viser, med et Nederlag for de smaa »S. S. B.«, et Resultat som var ventet, da K. B.s Hold selvfølgelig var langt bedre trænet, hvilket straks viste sig ved deres, skønt ikke overdrevent fine, men gode Sammenspil. Grunden til at K. B. ikke jik flere Maal i første Halvleg end et, var vel nærn est den, at de ikke kunde komme uden om »S. S. B.s« Back' den saakaldte »Fynbo«, der ved sin Bredde, og sine voldsomme Angreb paa Modstanderne, beskyttede »S. S. B.s« Maal, hjulpet af Maalmanden A. Saaby, som spillede rigtigt flink, men som derimod, i II. Halvleg, ude i Marken. ikke var heldig. Han skulde være blevet i Maalet, i Stedet for Jensen, som til Trods for sin rigelige Korpus ikke gjorde Gavn for en Skilling. I anden Halvleg fik »S. S. B.« deres første og eneste Maal, ganske pænt skudt ind af A. Saaby, et Stykke Arbejde, som dog ikke var saa beundringsværdig, da K. B.s Maalmand var Umuligheden selv! Paa »S. S. B.s« Hold, var der flere gode Spillere, men desværre ogsaa flere meget daarlige. Saadan som f. Eks.

Emilius Nielsen der godt kan tage K. B.s Maalmand under Armen — — og gaa sin Vej. En ung Mand, ved Navn Ulrich, kan gaa hen og gøre ligesaa.

Paa K. B.s Hold udmærkede den lille »This« sig, men ikke ved sit gode Spil, tværtimod »This« spillede ikke godt nok til at kunne tillade sig at gaa à lá Alf Olsen, d. v, s. hjulbenet, hængende Arme, raabe op osv. Han var ved denne Kamp umulig — — ellers var han meget god. Saaledes endte »S. S. B.s« første Kamp, som man ser et »lovende Tegn« paa hvad Fremtiden vil bringe.

Fri-Kig.

Dilettantjournalistik.

Naar man vil give sig af med at optræde som Teateranmelder, bør man først og fremmest kunne skrive sit Modersmaal saaledes, at den Skole, hvori man har lært det, ikke har Skam deraf. Hr. A. B. C.s Anmeldelse af Dilettantforestillingen er i saa Henseende intet mindre end en Skandale. Man læser f. Eks. i

de sidste otte Linier af Anmeldelsen, hvor Ordet »som« misbruges paa den sørgeligste Maade eller den vidunderlige Sprogkonstruktion: »det kedelige gamle Mumie sku'de Skuespillerne ikke have gravet op og særlig ikke lade P. spille Rollen som Peter.«

Hvor frøon Hr. A. B. C. har lært sin A B C?

Og dernæst Logiken!

Hvorledes kan »Valget af Stykkerne . . . mangle?»

Hvorledes skal det forstaaes, at alle tre Stykker var en Fiasko, naar det fremhæves at »Det arabiske Pulver« selvfølgelig er godt skrevet; thi Hr. A. B. C.s Bemærknind gælder Stykkerne, ikke Skuespillerne

Det tjener sluttelig Hr. A. B. C. til Oplysning, at Stykket »Peter sidder over« netop er skrevet i københavnsk Jargon, og at det ikke hedder at »kre- nere«, men at kre ere.

Ærbødigst

Skuespillerne.

Dillejournalistik.

Ja, Utak er sandelig Verdens Løn! Nu havde jeg i mit

Referat om Dilletantforestillingen taget saa mildt paa d'Hrr. Skuespillere og Stykkernes Udstyrelse, blot fordi Redaktøren sagde til mig, at jeg skulde huske at det var »Dilletanter«, og som Følge deraf kunde Komediens m. m. ikke være Ideel! Men ikke desto mindre møder »Skuespillerne« op med en rasende Artikel. At det er *Philipsen*, som vistnok var »Direktør« over Skuespillerne, der har skrevet Artiklen, er uden for al Tvivl. Thi *Philipsen* anser sig selv for mindst at staa jævnbyrdig med *Johannes Poul- sen* i Henseende til Skuespillerkunst, og da min Kritik over hans »Sjover-Jargon« ikke var rosende, maa han absolut skynde sig at »gensvare den dumstrige«, som vovede at kritisere den »store Skuespiller Philipsen«, som i Parantes bemærket ikke har Begreb om at spille Komædie — men det siger vi jo ikke til nogen. Jeg vil med det samme meddele »Hr. Direktør Philipsen«, at der var megen Tvivl i »Det Nye«s Redaktion om det Bras, som der paa hin »mindeværdige« Dag blev opvist, om det overhovedet skulde refereres — saa ubetydeligt var det hele. Det

eneste jeg vil indrømme er, at jeg maaske har ødslet lidt rigeligt med Ordet »som« i Slutningen af Referatet; men Grunden er simpel nok.

Naar man kommer hjem efter at have set 3 kedelige Stykker, spillet af ca. 10 lige saa kedelige Drengene, saa er man ikke fyldt med blomstrende Talemaader, men med ganske almindelige, prosaiske, kedelige, megære Ord, som svarer til det, man i Forvejen har set og hørt. I dette Tilfælde »Dilletantforestillingen«.

Det med A. B. C. er vældigt vittigt, jeg anbefaler absolut Philipsen at sende den til »Klods Hans«, den vil ganske sikkert honorere den efter Fortjeneste. Et Raad endnu: Gaa til Pr. Høffding med min »henrivende Logik«, det kan han maaske forstaa, siden et saa »højt begavet« Menneske som Philipsen ikke kan det.

Naar jeg skriver, at »Det arabiske Pulver« »selvfølgelig« er godt skrevet, saa beklager jeg meget en Philipsen ikke har forstaaet, at det skulde være Ironi! Tænk! Det var virkelig Ironi! Af samme Grund var det fremhævet! Atter kommer der et

Stykke i Philipsens Artikel, som han maa gaa til Høffding med; — thi Hr. A. B. C.s Bemærkninger gælder Stykkerne, ikke Skuespillerne.

Nu rabler det vist for Philipsen, han har ikke kunnet samle de Smuler, som findes i hans ellers tomme Hjernebiste, de Smuler, som hans Bekendte er humane nok til at kalde »Hjerne«. »Hjerne« og »Philipsen« er to Ting, som daarligt kan tænkes i Forbindelse med hinanden. Jeg har selv set Stykket »Peter sidder over« paa Metropolitanskolen. og der var ikke Tale om nogen »Jargon«. Men naturligvis ved »Philipsen« det bedre. Det er atter Ironi, at jeg skriver Philipsen ved det »bedre«, jeg vil dog ikke risikere at Philipsen skulde fremvise sin »Hjerne« i al dens Nøgenhed! Endelig Ordet »krenere« i Stedet for »kreere«. Tænk, Hr. Philipsen, hedder det virkelig ikke det? Er det muligt? At det er en Trykfejl, har alle andre end Philipsen opdaget Atter gaber Philipseus Hjernes Tomhed mig i Møde. Denne Gang var jeg **ikke ironisk**.

A. B. C.

Præmie-Gaaden.

Gaadens Løsning var: 1761 Ord.

De 6 Vindere var følgende:
30 Visitkort — Herluf Hansen.
Real.

do. Niels Kampmann.
II G.

»Gravholmen« Elers Kock. I G.
»Oliv er Twist« Ejnar Lepper
5te Fælles.

Lominebog. — Arne Fog, I G.
do. C. Holtung, Real.

Idet »Det Nye« takker for den Mængde Besvarelsee vi fik, siger vi til dem, der ikke vandt:
»Bedre Lykke, næste Gang.«

Korrespondance.

Til »Abonnet«.

Forholdet skal blive ændret.

Redaktøren modtog forleden et Trudselsbrev, hvori en eller anden rasende truer Redaktøren med at blive slaaet »i Smadder«, hvis ikke han forandrede den »raa Tone« som bestod i »Det Nye«. Brevet var undertegnet »3 stærke Drenge«. Redaktøren takker for Brevet, og beklager ikke at kunne svare paa det »høflige« Brev, da han ikke kendte de »3 stærke Drenge's Adresse. Helt tom har Trusten nu ikke været, thi forleden Dag blev Redaktøren overfaldet af — 3 søde Piger! Han gjorde ingen Modstand!!

Rettelse.

I Annoncen i sidste Nummer paa Forsiden fra Københavns Korttrykkeri stod Søndre Boulevard 10 skal være 16.

V. Hansens Blomsterforretning,

Gl. Kongevej 85.

HJØRNET AF VÆRNEDAMSVEJ.

== Alt til Fugl og Fisk. ==
HEINRICH FALCK, VÆRNEDAMSVEJ 5.

Biografen.

GL. KONGEVEJ 100. HJ AF ØRSTEDSVEJ

Kuponhefter :

1. Plads	10	Billetter	2	Kr. 50	Øre.
2	—	10	—	2	— 00 —
Børn	10	—	1	— 00 —	

2 Børn under 10 Aar gaar paa en Voksenbillet.

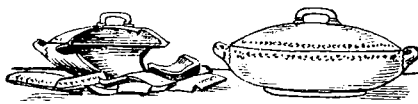
Forlang altid

ENGEL & KISKY'S berømte
Sukkervarefabrikater.

„OSBORNE”

Værnedamsvej 2. 1lf Vester 613 x.

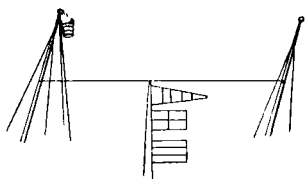
har de friskeste, bedste og delikateste
CHOKOLADE, DROPS, CONFECTURE OG MARCIPAN

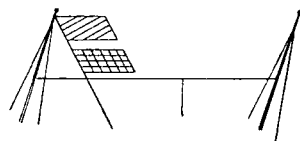
Cæmenirum eller Flydende Porcellain
reparerer alt. 50 Øre pr. Daase.

Standard Mønsterforretning.

Vimmelskaflet 45.

Vand ønskes.

Politi ønskes.

Maanedsmagasinet bringer i Maj Hæftet en Artikel med 30 Illustrationer, der forklarer Skibssignaler; har man lært dem, forstaar man Skibenes Sprog. Desuden er der en fortrinlig Artikel om Aarhusudstillingen, om Gustav Wiels Spadserestokke osv. osv.

Maanedsmagasinet er den bedste Læsning i Ferien. Lad den Gamle læse det, han vil give os Ret. Sørg for, at han bliver vor Abonnent, saa har De Maanedsmagasinet at slaas med ham om hele Aaret.

Firma Mærke.

Telef.
7024

CYCLER

Telef.
7024

Orig. B. S. A. og Wanderer.

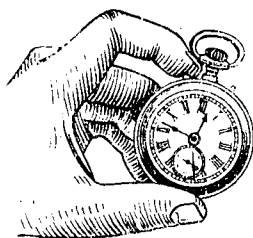
Alle Sportsartikler i stort Udvalgt.

Specialitet: *Fodbold.*

2, Nørrevoldgade 2.

Nyhed.

LOMME-VÆKKEUHR,

ægte Staal, med prima Junghans Garantiværk. Benyttes som et almindeligt Lommeuhr og kan indstilles, ikke alene til at vække om Morgen, men ogsaa til at minde Ejeren om det, han til et bestemt Klokkeslet vil foretage sig.

Pris 15 Kr. 2 Aars Garanti.

NB. Almindelige Vækkeuhre sælges med 1 Aars Garanti for 2,85.

JLLUM

Redaktør: Knud Pontoppidan. Helenevej 1 B. Telf. 32,007.

Annonceekspeditor: Thorkild Lepper, Oehlenslagersgade 9.

O. A. Nielsens Bogtrykkeri. Studiestræde 21.

Det Nye.

NR. 13.

I. AARGANG.

Enkelt Nr, 3 Øre.
Maanedlig 10 -

Den 12. Maj 1909.

Udkommer
1 Gang ugentlig.

Enestaaende Tilbud.

50 fine haandgjorte Visitkort, 25 forede uigennemtsigtige Konvoluter og 25 tilsvarende Ark Brevpapir med eller uden Streger, alle 100 Stk. med paatrykt Navn efter Ønske for kun 1 Krone, endvidere medfølger 20 fine sorterede Postkort gratis, Pengene kan indsendes i Frimærker eller betales ved Modtagelsen eller Afhentningen af Varerne. Kontoret er aabent fra 8-8. Københavns Kortfabrik og Trykkeri, Sønder Boulevard 16. København, V.

HVOR BLIVER DE BEDRE FODBOLD- KAMPE AF?

Sover S. S. B.s Bestyrelse?

Hvad vil det sige, nu har det været udmærket Vejr snart i en hel Uge, men hvem der ikke benyttede denne glimrende Lejlighed til Fodboldkampe, ja det var S. S. B.! Og naar saa S. S. B.s Bestyrelse endelig faar mandet sig selv op til Gerning, viste Resultatet sig at være uhyggeligt nær ved Nul. Vi

har haft en Kamp, men hvad var det for en Kamp! Et endeligt Pokalhold. en kedelig Kamp. Ellers ingen Kampe. Og nu har vi den 12. Maj! Maa jeg spørge, Hr. Redaktør! »Tror De, S. S. B.s Bestyrelse lever? Jeg er ikke sikker paa det. Forrige Aar afløste den ene Kamp den anden, men i Aar, ak! hvormange Sejre har S. S. B. at opvise den 12. Maj? Sejre = 0 Nederlag = 1. Kampe = 1.

Hvilke »svimlende« Tal, det er næsten utrolig at S. S. B. har kunnet naa at kæmpe den

Mængde af Kampe, i Løbet af saa »kort« Tid. Om ca. 1 Maaned skal Eksamenen begynde, og endnu har vi kun haft 1 (En) Kamp. Det er da næsten Topmaalet af Frækhed! Tror den »ærede« Bestyrelse at Medlemmerne betaler Kontingent, for at, naar vi er naaet omtrent ind i Midten af Maj, ikke har været mere end en Kamp. Medens jeg skriver om S. S. B.s Bestyrelse, maa jeg maaske gøre den »ærede« Bestyrelse opmærksom paa at der i »Det Nye« var et Par Ugers Tid siden var en Artikel, hvor en eller anden i al Høflighed foreslog Bestyrelsen at ømreform Dragten! Har Bestyrelsen glemt det? Jeg vil anbefale S. S. B.s Bestyrelse, for Foreningens Penge naturligvis, at købe en Bog som hedder:

Almindelig Høflighed
den faas for 25 Øre i enhver
Boghandel, smukt indbunden 50
Øre.

Maa denne Artikel vække S. S. B.s Bestyrelse, er min Hensigt naaet.

NB.

English Society.

Endelig har »The english Society« oppet sig lidt og i sidste Maaned faaet noget ordentligt i Stand. Der var først Dr. Leeds (el. Leach) Foredrag om Roosewelt, et underholdende, morsomt og interessant Foredrag om *the great american*. Efter Talen takkede E. Abrahamsen ham i en lille »speech« for det udmærkede Foredrag. Men nu kommer Rosinen i Pølseenden i det afsluttende Møde i St. Andreassen Lokaler, Frederiksberg Allé 11. Her kom den ene Overraskelse dejsende ned fra — nej ikke fra Himmelen, men fra Foreningens udmærkede Bestyrelse.

Først fik vi en aldeles glimrende Oplæsning af Censor P. A. Rosenberg. Hvis noget her paa denne skallede Jord er en Nydelse, saa maa det være Censor Rosenbergs Oplæsning. Det var med to Ord F. F.

Efter denne vellykkede Begyndelse kom den solide Del af Festen: Cabareten. Denne skal

vi dog ikke, skønt udmærket, komme nærmere ind paa. Men til Punschen.

Medens vi alle laa behageligt henslængte paa bløde polstrede Stole, aflagde »Bra« (for Folk, der ikke kender »Hemmeligheden« skal vi oplyse, at »Bra« er E. Abrahamsen) »Regnskab«. Der- efter tog Kassereren, Olaf Andersen, Ordet og aflagde Penge- regnskabet.

Indtægt og Udgift balance- rede saadan omtrent lige. Lidt Underskud — selvfølgelig — det har alle ordentlige Foreninger. — Stakkels Cleara, det haglede med Vitser ned over ham, og han maatte modtage dem alle med et forlegent Smil. Især Hr. Ingemann Ottosen duttede Cleara- Bumse paa det frygteligst. Der var var almindelig Tilfredshed med Bestyrelsesmedlemmerne undtagen — ak o vé — Cleara. Drengene har en forbistret Hu- kommelse.

Selvfølgelig blev der afsunget Vers; i en Vise fik Hr. Ingemann Ottosen flere smaa Smaahip, men svarede sandelig ogsaa igen. Hans ircniske Vise over Dren- gene snærtede ikke mindre.

Særlig et af Versene gjorde

Lykke: »Det Nye« skrev: Hold dig paa Maatten, du ved hvad er Formandens Pligt. Hvis ikke, læs Shakespeares Digt:

»About something rotten.

Men »Bra«-(vo) dog reddede Skuden

og styred klør den af Skær.

Han staar midt i Stormens Tuden Ved Masten, som Kristian den Fjer'..

Han Favorit er hos *Musen*

Trods „*rotten*“ — ja, ja fy for *Katten*.

For ham stryger alle Mand Hatten.

Fra Aksel til Knudsen.

Dillettantkomedien.

Naar Skuespillere er misfor- nøjede med Hr. Philipsen, er det ikke sæ underligt, thi han har irkæ erhvervet sig nogen som helst Tillødelse til at under- skrive den forrige Artikel i »Det Nye« med *Skuespillerne*.

Han har jo ogsaa vist sig umulig som Direktør. Lige fra Begyndelsen var han halstarrig

og vilde ikke gøre Spor af Indrømmelser, idet han mente at det var ham, der skulde bestemme det hele; hvorfor vilde han ikke sælge flere Billetter, endskønt vi opfordrede ham dertil, hvorfor vilde han bruge saa fjollet et Musikinstrument, som en 3die Klasses Grammofoon, som knapt kunde høres af dem, der stod ved Siden af, især naar der blev tilbudt ham noget bedre. Yi kunde nævne mange flere Ting endnu, men hvis Hr. P. ønsker nærmere Forklaring, kan han faa det. Selv om vi ikke er enige med Hr. A. B. C. i alt, saa kan vi nemt blive enige om, at Hr. P. er ganske umulig som Direktør, rent bortset fra, at han ikke forstaaer sig paa, at spille bedre Komædie end en Trædukke, men dog vilde have de største Roller.

Med Tak for Optagelsen
ærbødigst

En Skuespiller.

TELEFONSAMTALE.

Jeg vilde forleden Dag ringe en af mine mange Bekendte

op. Hans Numer er Nora 10. Jeg trykkede paa »den dertil indrettede« Knap.

Lidt efter blev der svaret:

Centralen.

Nora! Naa ja.

Nora Nr. 10, sagde jeg.

Nora 2, javel. Msn det var Nora 10, sagde jeg, dog det var allerede forsent.

Sindssygeanstalten, hvem taler jeg med:

Undskyld, svarede jeg, men jeg har vist (selvfølgelig vilde jeg sige, at jeg havde faaet forkert Numer men Sindssygeanstalten afbrød mig.

Naa ja, sagde han, jeg kan forstaa det, De er en lille Smule nervøs, glemmer alt og . . . — Men De maa jo være gal raabte jeg, at sige, at jeg er nervøs og smaatosset.

Naa, min Herre, svarede Lægen strengt, skal vi lade den Komædie fare. Hvornaar ønsker De at blive indlagt. Lægen var yderst ophidset, at kalde mig kongelig udnævnt Sindssygelæge gal; Topmaalt Frækhed.

Heftig Afringning.

Nora 10. Nora 10, jo blev der svaret fra Centralen. Det er vel Hr. Petersen, kan jeg

tænke, jo Deres Flipper og Kraver kan De faa i Eftermiddag — men kun mod Pengene straks. Jeg ringede af. Denne her var dog for gal, først antaget for sindssyg, dernæst paaduttet nogle Flipper og Kraver mod — kontant Betaling. Jeg som altid betaler senest 1/2 Aar efter Modtagelsen. Uforskammet, Topmaalet af Hensynsløshed mod Publikum. Jeg klager til Trafikministeren, og hvis han ikke kan hjælpe, saa gaar jeg til Anders Nielsen — det er ham der fungerer og dog ikke fungerer, bare han kan faa Telefonen afskaffet, saa har han da gjort noget i denne Verden.

„Satyr“.

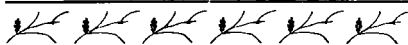

Nu da Sommeren er i Anmarsch og Dagene længes, begynder Amatørfotograferne saa smaat at tænke paa deres Camera. Det tages ned af Hylden, afstøves og efterres, og man spekulerer paa, hvor man skal gøre sine Indkøb osv. »Det Nye« har over tænkt Sæsonen og idet den;

vi gaar ud fra, at der iblandt vore Læsere er en Del Amatørfotografer, har vi knyttet en Fotograf til Bladet som Medarbejder, og nu opfordrer vi vore Læsere til at benytte sig af denne Mands Viden og stille alle de faglige Spørgsmaal til ham som De muligen har Brug for.

Idet vi haaber, denne staaende Artikel vil være velkommen for en Del af vore Læsere, præsenterer vi vor ny Medarbejder for Dem som

Hr. Photo.

Nyhed for Amatørfotografen
Apollo-Elite Plade.
Hurtigste Plade i Verdenen.

Kug-Kassen,

Niels Hemmingsensgade 10.

En ualmindelig god Lejlighed har vore Læsere faaet til at erhverve sig 50 fine haandgjorte Visitkort, 25 Ark Brevpapir og Konvolutter med paatrykt Navn og 20 fine Postkort for kun 1 Krone. Vi har undersøgt Tingene og kan garantere for Varernes Kvalitet. Se Side 1.

Diskussionsklubben.

Forleden Dag holdt denne Klub Møde. 1. G. var indbudt — 4 (fire!) kom. Et slaaende Bevis paa d'Hrr.s Dannelse. Men ligemeget, vi kan ogsaa undvære dem. Mødet var udmærket — trods 1. G., saa Savnet var ikke saa stort. Men Høfligheden. *Medlem.*

Til Læserne!

Ved Udgangen af Maj Maaned ophører »Det Nye« at udkomme i dette Skoleaar, da Eksamen saa begynder. Paa Gensyn i August, næste Skoleaar!

Brevkasse.

Som Svar paa »A«s Forespørgsel skal vi svare, at selvfølgelig, alle der skaffer en Annonce til Bladet faar 15 % hver Gang Annoncen er i.

Red.

De læser

denne Annonce.

Andre læser Deres!

Arbejder i „Det Nye“. Det billigste og bedste Annonceorgan.

Annonsepriser; $\frac{1}{1}$ Side 6.50 Kr.
a 7.00 Kr.

$\frac{1}{2}$ Side 3.35 a 3.75 Kr.

MASKINSLRIVNING OG DUBLIKERINGSBUREAU.

Gøthersgade 36. 4. S.

Emma Clagaard.

Bogtrykkeriet,

Studiestræde 21, anbefales. Billige Priser. Smukt Arbejde. Prøv.

Forlang altid

ENGEL & KISKY'S berømte
Sukkervarefabrikater.

„OSBORNE”

Værnedamsvej 2. Tlf. Vester 613 x.

har de friskeste, bedste og delikateste
CHOKOLADE, DROPS, CONFEKTURE OG MARCIPAN

Fedttæt prima Smørrebrødspapir pr. Rulle 0,35, pr. Pakke 0,40.

— » Mellemlægspapir pr. Æske m. 500 Stk. á 0,25.

Prima klorfri W. C. Papir pr. Rulle 500 Stk. 0,20.

Johan Duelunds Papirhandel,
Ny Østergade 7. Telefon 6256.

Firma Mærke.

Telef.
7024

CYCLER

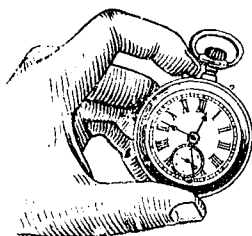
Telef.
7024

Orig. B. S. A. og Wanderer.

Alle Sportsartikler i stort Udvalg.

Specialitet: *Fodbold.*

2, Nørrevoldgade 2.

Nyhed.

LOMME-VÆKKEUHR,

ægte Staal, med prima Junghans Garantiværk.
Benyttes som et almindeligt Lommeuhr og
kan indstilles, ikke alene til at vække om Morgenens, men ogsaa
til at minde Ejeren om det, han til et bestemt Klokketslet vil fore-
tage sig.

Pris 15 Kr. 2 Aars Garanti.

NB. Almindelige Vækkeuhre
sælges med 1 Aars Garanti for 2,85.

JILLUM

Redaktør: Knud Pontoppidan. Helenevej 1 B. Telf. 32,007.

Annonceekspeditor: Thorkild Lepper, Oehlenslagersgade 9.

O. A. Niensens Bogtrykkeri. Studiestræde 21.